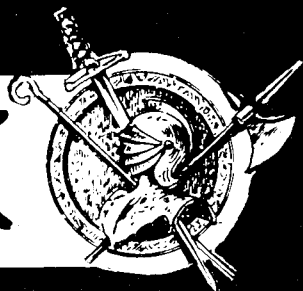

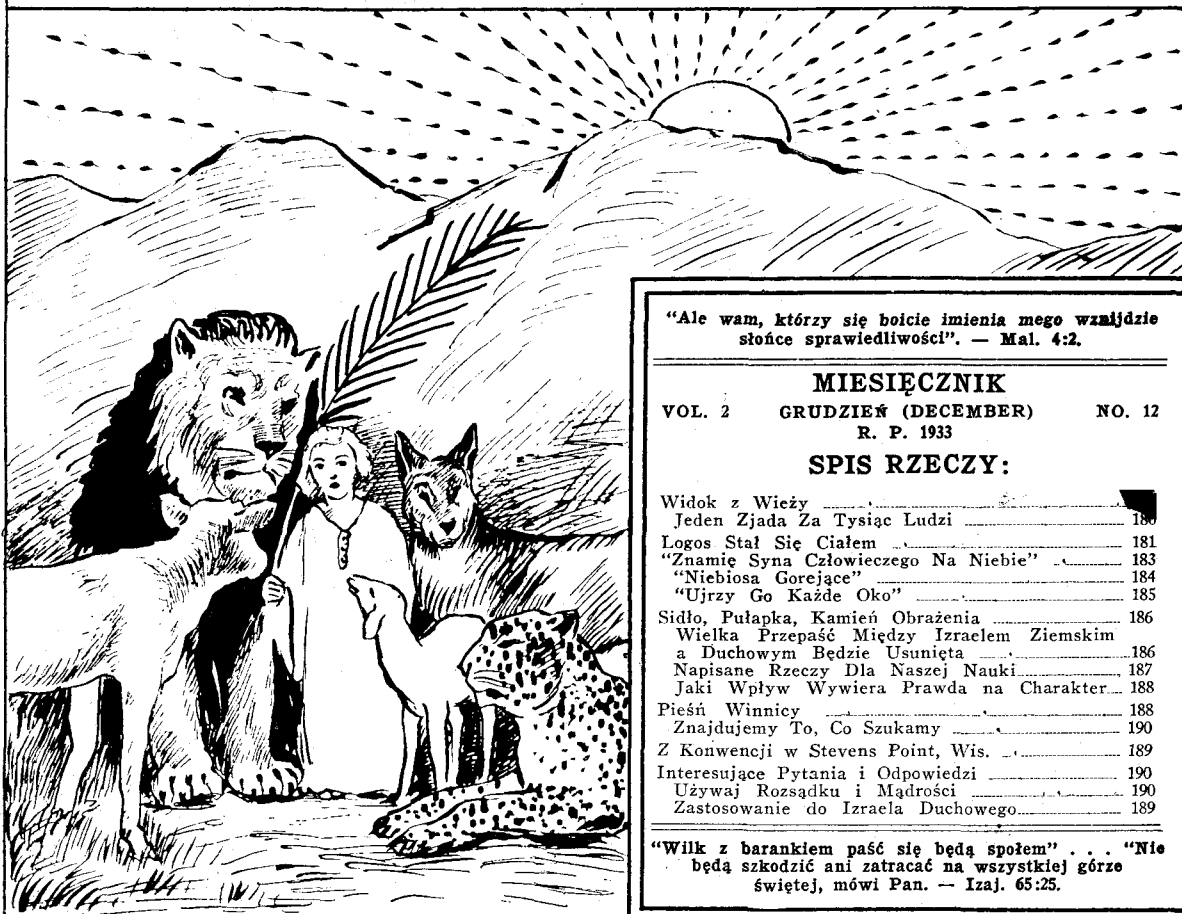
BRZASK

NOWEJ ERY

czyli

ZWIASTUN KRÓLESTWA BOŻEGO

"Ale wam, którzy się boicie imienia mego wszędzie słońce sprawiedliwości". — Mat. 4:2.

MIESIĘCZNIK

VOL. 2 GRUDZIEŃ (DECEMBER) NO. 12
R. P. 1933

SPIS RZECZY:

Widok z Wieży	180
Jeden Zjada Za Tysiąc Ludzi	180
Logos Stał Się Ciałem	181
"Znamię Syna Człowieczego Na Niebie"	183
"Niebiosa Gorejące"	184
"Ujrzy Go Każde Oko"	185
Sidło, Pułapka, Kamień Obrażenia	186
Wielka Przepaść Między Izraelem Ziemskim a Duchowym Będzie Usunięta	186
Napisane Rzeczy Dla Naszej Nauki	187
Jaki Wpływ Wywiera Prawda na Charakter	188
Pieśń Winnicy	188
Znajdujemy To, Co Szukamy	190
Z Konwencji w Stevens Point, Wis.	189
Interesujące Pytania i Odpowiedzi	190
Używaj Rozsądku i Mądrości	190
Zastosowanie do Izraela Duchowego	189

"Wilk z barankiem paść się będą społem" . . . "Nie będą szkodzić ani zatracać na wszystkiej górze świętej, mówi Pan. — Izaj. 65:25.

"A otworzywszy usta swe, uczył je, mówiąc: Błogosławieni ubodzy w duchu, albowiem ich jest królestwo niebieskie . . . Błogosławieni, którzy cierpią prześladowanie dla sprawiedliwości; albowiem ich jest królestwo niebieskie".—Mat. 5:2,3,10.

PISMO TO I JEGO ŚWIĘTE ZADANIE

Pismo to jest jednym z głównych czynników, czyli narzędzi w nauczaniu Biblii, a wydawane jest przez Stowarzyszenie Badaczy Pisma Świętego, które to Stowarzyszenie jest założone w celu głoszenia chrześcijańskiej umiejętności. Pismo to wydawane jest nietylko w celu dopomożenia ludowi Bożemu do badania Biblii, ale także ogłaszania konwencji i sprawozdań z tychże — Radio programy, wykłady publiczne i odpowiednią literaturę. Nasze tak zwane "Berjańskie Badania" są rozbiorem, przeglądem "Wykładów Pisma Św." wydawanych przez Towarzystwo z czasu Pastora C. T. Russell'a. Pismo to stoi silnie w obronie jedynej gruntu chrześcijańskiej nadziei, która dziś pospolicie jest odrzucona. "Odkupienie przez droceniową krew "Człowieka Chrystusa Jezusa, który wydał samego siebie na okup (jako zastępca) za wszystkich" (1 list Piotra 1:19; 1 list do Tym. 2:6). Budując na tym gruncie: złoto, srebro i drogocenne kamienie (1 List do Kor. 3:11-25; 2 List Piotra 1:5-11) Słowa Bożego. Inne jeszcze zadanie tego Pisma jest, aby dać poznać "Jaką była społeczność onej tajemnicy . . . zakrytej od wieków w Bogu . . . aby teraz przez zbór wiadoma była nader rozliczna mądrość Boża, którą inszych wieków nie była znajoma synom ludzkim, jako teraz objawiona jest świętym". — List Pawła do Efezów 3:9,10,5.

Jest ono niezawisłe od jakichkolwiek partii, sekt i wyznań sporządzonych przez różnych ludzi, lecz stara się coraz więcej przyprowadzić każde słowo pod wołę Bożą w Chrystusie, jak jest wyrażone w Słowie Bożem. Z tego powodu śmiało może występować i wypowiadać, cokolwiek mówił Pan, według mądrości Bożej nam udzielonej ku wyrozumieniu Jego Słowa. Jego postawa jakkolwiek nie jest dogmatyczna, lecz jest pewna, bo co wiemy, to twierdzimy, postępując według zupełnej wiary opartej na pewnych obietnicach Słowa Bożego. Jest ono przeznaczone jedynie dla służby Bożej, zatem nasze postanowienie, co ma być umieszczane na jego szpaltach, a co nie, musi być kierowane według upodobania Bożego, nauką Jego Słowa, dla podtrzymania Jego ludu w łasce Bożej i umiejętności. Dlatego nietylko zapraszamy — lecz nalegamy na naszych czytelników, aby doświadczali wszystkie jego wywody, które zawsze poparte są nieomylnym Słowem Bożem.

Według Naszego Wyrozumienia Pismo Św. Wyraźnie Uczy:

- 2c Kościół jest "Świątynią Boga Żywego" — "Dziełem Jego" i że budowa tego Kościoła trwa przez cały Wiek Ewangelji — odkąd Chrystus stał się Zbawicielem świata i Węgielnym Kamieniem tej Świątyni — Kościoła — przez którego, gdy będzie dokończony, błogosławieństwo Boże spłynie na wszystkich ludzi i wtedy znajdą przystęp do Boga. — 1 List do Kor. 3:16,17; Efez. 2:20-22; 1 Moj. 28:14; do Gal. 3:29.
- 2c w międzyczasie odbywa się kształtowanie, obciosywanie i polerowanie ofiarowanych i wierzących w ofiarę Chrystusa za grzechy jako pojednanie, a gdy ostatni z tych "żywych kamieni" wybranych i kosztownych zostanie dokończonym, Wielki Mistrz przyprowadzi ich razem przy Pierwszym Zmartwychwstaniu. Wtedy Kościół zostanie zapełniony chwałą Bożą i przez całe Tysiąclecie będzie Pośrednikiem między Bogiem a ludźmi. — Objaw. 15:5-8.
- 2c gruntem nadziei tak dla Kościoła jak i dla świata jest to, że "Jezus Chrystus z łaski Bożej za wszystkich śmierci skosztował", jako "okup za wszystkich", który też będzie "światłością prawdziwą, która oświeci każdego człowieka na ten świat przychodzącego" we właściwym czasie. — List do Żydów 2:9; Jan 1:9; 1 Tym. 2:5,6.
- 2c nadzieją Kościoła jest, że ujrzy swego Pana "tak jak On jest" i że będzie "uczestnikiem Boskiej natury" i współdziału w Jego chwale. — Jan 3:2; Jan 17:24; Do Rzym. 8:17; 2 List Piotra 1:4.
- 2c teraźniejszym zadaniem Kościoła jest udoskonalenie do przyszłej służby, by rozwijać w sobie owoce ducha i być świadkami Bożymi dla świata i przygotowywać się by być królami w przyszłym wieku. — Efez. 4:12; Mat. 24:14; Objaw. 1:6; 20:6.
- 2c nadzieją dla świata spoczywa w umiejętności i sposobności, które będą wszystkich w królestwie Chrystusowem to jest restytucja czyli naprawienie wszystkiego co było utracone w Adamie, które otrzymają wszyscy posłuszni z rąk ich Zbawiciela i uwielbionego Kościoła, zaś wszyscy rozmyślnie źli i niepoprawni zostaną wytraceni. — Dzieje Apost. 3:19-23; Izaj. 35.

"BRZASK NOWEJ ERY"—MIESIĘCZNIK

(DAWN OF NEW ERA — MONTHLY)

Wydawcy — Publisher

POLISH BIBLE STUDENTS ASSOCIATION

P. O. Box 1142, Detroit, Mich., U. S. A.

CENA PRENUMERATY — ROCZNIE\$1.00
NUMER POJEDYŃCZY10c

PISMO RELIGIJNE POŚWIĘCONE DLA DOBRA LUDU BOŻEGO I DLA CHWAŁY BOŻEJ.

Pismo to wychodzi pod nadzorem Zarządu Wykonawczego Stowarzyszenia Badaczy Pisma Św., z którego przynajmniej trzech musi się zgodzić na przedruk artykułów z dawnych wydawnictw "Towarzystwa", zanim mogą się ukazać na łamach "Brzasku Nowej Ery". Artykuły redagowane na czasie muszą być w harmonii z wywiedzionymi fundamentalnymi doktrynami i mieć uznane najmniej pięciu braci wchodzących w Zarząd Wykonawczy, w który wchodzi siedmiu braci obranych przez ogół na Generalnej Konwencji, w Detroit, Mich.

WYKŁADY PISMA ŚW. ODBYWAJĄ SIĘ:

W DETROIT, MICH.—W Sali O. P. i F. T. A., 3111 Elmwood Avenue, pomiędzy Heidelberg i Benson Ave., w każdą niedzielę od godziny 4-ej do 5-ej po południu.

W CHICAGO, ILL.—Zebrań Stowarzyszenia Badaczy Pisma Św., odbywają się w każdą niedzielę po południu od godziny 2:30 do 5:30 wieczorem, w sali "Methodist Church" 1717 North Fairfield Ave., Chicago, Ill.

W BUFFALO, N. Y.—Wykłady Pisma Świętego odbywają się regularnie w każdą niedzielę o godzinie 10:30 rano i 7:30 wieczorem. W sali Brown, Walden Ave., róg Woltz Ave.

PUBLICZNE WYKŁADY W MILWAUKEE, WIS., odbywają się w każdą niedzielę od godziny 10-ej do 12-ej w sali J. Bonka, pn. 1835 S. 6-ta ul.

W CLEVELAND, OHIO—W Sali Domu Polskich Baptistów, przy Broadway, róg Fullerton, w każdą niedzielę o zwykłym czasie.

W WARSZAWIE—Wykłady Pisma Świętego odbywają się w każdą niedzielę od godziny 10:30 do 12-ej, i popołudniu od 16:30 do 18-ej. przy ulicy Wroniej 65, m. 12.

UWAGA: Uboży bracia i siostry, którzy nie są w stanie prenumerować Pisma "Brzask Nowej Ery", proszeni są nadesłać nazwiska i adres do wydawnictwa, a pismo to będzie im wysyłane bezpłatnie. Adresować: "Brzask Nowej Ery", P. O. Box 1142 Detroit, Mich., U. S. A.

KONWENCJA

Lokalna Konwencja odbędzie się w Buffalo, N. Y. w dniach 1-go, 2-go i 3-go grudnia, 1933 roku, na którą zaprasza się wszystkich poświęconych Panu. Adres: Brown Hall, 17 Walden, narożnik Woltz Ave. Bliższych informacji udzieli sekretarz Zboru, J. Lazar, 820 Sycamore St., Buffalo, N. Y.

NASTĘPUJĄCE KSIĄŻKI I BROSZURY SĄ DO NABYCIA:

- BOSKI PLAN WIEKÓW.** — Dzieło to przetłumaczone na 21 różnych języków. To samo dowodzi jego popularności; jest to pokarm dla myślących ludzi. W pięknej oprawie. Stron 488. Cena 35c
- NADSZEDŁ CZAS.** — Dzieło to opisuje Czasy Pogan. Wielki Jubileusz Ziemi. — Nadszedł czas na ustanowienie Królestwa Bożego. Cena 35c
- PRZYJDZ KRÓLESTWO TWOJE.** — Opisuje Dzień Przygotowania. Wybawienie i wywyższenie Kościoła. Oczyszczenie Świątyni i Dzieło Żniwa. Cena 35c
- WALKA ARMAGIEDONU.** — Książka ta opisuje Konieczność i Sprawiedliwość Dnia Pomsty. Walka Wielkiego Dnia. Wielkie Proroctwo Naszego Pana. Cena 40c
- POJEDNANIE POMIĘDZY BOGIEM I CZŁOWIEKIEM.** — Opisuje Autora Pojednania. Okup za wszystkich. Święty Duch Boży. Cienie Przybytku. Cena 40c
- NOWE STWORZENIE.** — Książka ta opisuje Początek Stworzenia Bożego. Powołanie Nowego Stworzenia. Organizację Nowego Stworzenia. — Wielkanoc. Zmartwychwstanie. Cena 40c
- "CZŁOWIEK GRZECHU — CZYLI ANTYCHRYST".** — W powyżej zatytułowanym dziele zawiera się 5 ważnych, szeroko omówionych przedmiotów. (1) Co to jest i kto "Antychryst". (2) "Armagedon jest bliski". (3) Propozowane Środki Zaradcze i Finansowe. (4) "Walka Wielkiego Dnia". (5) "Ustanowienie Królestwa Bożego i Spóś Jego Objawienia". Powyższe dzieło zawiera pięć przedmiotów, obejmuje 300 stron druku. Cena 30c

Nowa Gazetka "Zwiastun Królestwa Bożego"

DO WIADOMOŚCI Zgromadzeń jak również poszczególnych jednostek, że w tym miesiącu wyszła z druku gazetka "Zwiastun Królestwa Bożego" No. 3., która opisuje temat: "Przyszły Dyktator Świata". Opisuje ona obecną sytuację w świetle dzisiejszych wypadków i spełniających się proroctw. Zbory, które jeszcze nie zamówiły tej gazetki a mają życzenie zamówić pewną ilość, prosimy o jak najrychlejsze powiadomienie nas, aby można powiększyć nakład, któryby wystarczył dla wszystkich. Gazetka jest na czasie dla publiczności i może być dostarczona po cenie \$2.25 za tysiąc, w mniejszej ilości 25c za sto z opłatą przesyłki. Adresować: Stow. Badaczy Pisma Św., Box 1142, Detroit, Mich.

STOWARZYSZENIE BADACZY PISMA ŚW.

P. O. Box 1142, Detroit, Mich., U. S. A.

BRZASK NOWEJ ERY

Czyli
ZWIASTUN KRÓLESTWA BOŻEGO

VOL. II

GRUDZIEŃ (DECEMBER) 1933

NO. 12

WIDOK Z WIEŻY

“Nauczcie nas obliczać dni naszych” — Psalm 90:12.

W OSTATNIM miesiącu roku robione są obliczenia z tego co zostało dokonane, zestawienia cyfr z dochodów i rozchodów, czystych zysków i strat. Firmy z niecierpliwością oczekują na sprawozdanie rachmistrza. Co do zysków materialnych dla większości ogółu, rok 1933 przyniósł wielki deficyt, balansuje się w rubryce “czerwonej”. Ale dla ludzi z klasy uprzywilejowanej jest zupełnie inaczej, gdyż im zawsze “szczęście służy”. Tylko niestety, takich jest bardzo mało, masy głodem przymierają!

Wszak z Boskiego punktu widzenia rok 1933 przyniósł dużo dobra na korzyść całej ludzkości i zrobił duży krok naprzód w zarysie Boskiego Planu. W roku tym rozmaici władcy bardzo starannie, choć bezwiednie, wykonali wiele zamiarów Boga względem przeprowadzenia Jego wielkiego dzieła. Wypadki i zajścia roku 1933 były dawno przepowiedziane przez proroków i byliśmy naocznymi świadkami ich się spełnienia, wobec czego winniśmy być pobudzeni do większej gorliwości i miłości ku Bogu i podziękować za Jego łaski i błogosławieństwa, jakie raczył zesłać na lud swój. Jego słońce świeciło na sprawiedliwych. Nie jesteśmy w stanie wyliczyć wszystkich tych obfitych łask Bożych z mijającego roku, to jednak przytoczymy ważniejsze, które mają szczególne znaczenie prorocze.

BIBLIJA TRAKTUJE KWESTJĘ ŻYDOWSKĄ

W roku 1933 kwestja żydowska nabrała wielkiego rozgłosu i wzbudziła zainteresowanie całego świata, a to wino tembardziej interesować każdego starannego badacza Biblii. Dlaczego tyle wagi jest przykładane do kwestji żydowskiej? Dlaczego ten lud jest prześladowany w rozmaitych krajach, a szczególnie w Niemczech? Bóg odpowiada przez proroka: “Oczy moje patrzą na wszystkie drogi ich; nie są utajone przed obliczem mojem, ani jest zakryta nieprawość ich przed oczyma mojemi”. (Jer. 16:17) Inniemi słowy wszelkie poczynania z tym ludem Bogu są świadome i mają swój cel, a celem tym jest Palestyna.

Bóg przeprowadza swoje cele według z góry nakreślonego planu. Czas się zbliża na zgrómadzenie Izraela do ziemi obiecanej, gdzie Bóg przez swojego Syna, a ich długo oczekiwanego Mesjasza zleje swoje obfite swoje błogosławieństwa na ten lud, a potem na świat cały. Ten czas się zbliża, a lud ten dotąd jest rozproszony po całym świecie, dla wielu z nich powodziło się dobrze, wielu z nich wcale nie myślałoby osiedlić się w ziemi danej ich ojcom w dziedzictwo wieczne, dlatego Bóg wzbudza łowców, aby łowili po wszystkich zakątkach ziemi i zgromadzili ich w

Palestynie. Bardzo jest możliwe, że jednym z tych łowców jest Hitler, o którym są wieści, że on pochodzi z Żydów i prześladowuje swój własny lud. To ma swoje znaczenie biblijne. Czytamy dalej: “Przełożę oto idą dni, mówi Pan, że nie rzeką więcej: Jako żyje Pan, który wywiódł synów Izraelskich z ziemi Egipskiej. Ale: jako żyje Pan, który wywiódł synów Izraelskich z ziemi północnej i ze wszystkich ziem, do których ich był wygnał, gdy ich zasię przywiodę do ziemi ich, którąm dał ojcom ich. Oto Ja pošę do wielu rybitwów, (mówi Pan) aby ich łowili; potem pošę do wielu łowców, aby ich łapali na wszelkiej górze i na wszelkiem pagórku, i w dziurach skalnych”. — Jer. 16:14-16.

W miarę jak prześladowanie tego ludu wzrasta, głosy zewsząd się podnoszą, że Żydzi muszą otrzymać Palestynę, w swoją posiadłość. Tam ten lud gromadzi się ze wszystkich zakątków świata, mimo napotykanego sprzeciwu ze strony Arabów, którzy bardzo jest możliwe, że są potomkami Ismaela. Ostatnie zajścia w Palestynie, o jakich donosi prasa, o zagrożonym stanie w jakim znajdują się tam osiedlający się Żydzi ze strony Arabów, może być małą próbą, jaka rozegra się w niedalekiej przyszłości odnośnie ucisku Jakuba na wypełnienie się proroctwa.

Ziemia obiecana zaczyna wydawać nader obfite plony. Puszcze zamieniane są w bardzo urodzajne pola. Porządek tam jest zaprowadzany, jakiego dotąd świat nie znał. Całą parą przygotowania są czynione na przyjęcie świętych Starego Testamentu i na założenie stolicy rządu ziemskiego dla całego świata. Przeto widzimy spełnianie się proroctw w naszych oczach. Wypadki i zajścia roku 1933 w porównaniu z proroctwami Biblii wykazują nam miejscowości, odległość i czas w jakim żyjemy. W związku z tem nasz Pan powiedział: “Spojrzyjcie na drzewo figowe (na naród żydowski) i na wszystkie drzewa (inne narody); gdy się już pukają, widząc to, sami to uznawacie, że już blisko jest lato. Tak i wy, gdy ujrzyecie, iż się to dzieje, wiedzcie, że blisko jest królestwo Boże”. — Łuk. 21:29-31.

Nie chcemy jednak, aby czytelnik nas rozumiał, że mówimy, iż to królestwo będzie ustanowione w następnym miesiącu, albo też w następnym roku. Wcale tak nie rozumiemy. Bóg przeprowadza swoje dzieło według swojego własnego sposobu i według swego własnego czasu. Wiele ludzi, podobnie jak kiedyś apostołowie przed zesłaniem Ducha Św. chcieliby żeby to królestwo było ustanowione

momentalnie, już w następnym roku. Jednakże Bóg nie powoduje się ludzkim chceniem, lecz swoją mądrością, sprawiedliwością, miłością i mocą. Według tych swoich przymiotów Bóg przeprowadził wiele rzeczy w mijającym roku i przeprowadzi wiele w roku następnym; położy koniec dla wielu rzeczy, ale nie znaczy to wcale, że Bóg wykona wszystkie rzeczy w następnym roku i że wszystkiemu położy koniec. Takie rozumowanie jest zapożyczony z wieków ciemnych, które niema nic wspólnego z prawdziwą nauką Biblii. Takie rozumowanie jest fanatyczne i niema żadnego poparcia Biblii. Wielu z nas mogło tak rozumować, lecz staranne badanie Biblii każe rozumieć nam zupełnie inaczej.

Biblia wyraźnie oznajmia, że okres tysiąca lat dla człowieka, u Boga jest poczytany jako za jeden dzień. Bóg miał okresy dla przeprowadzenia swoich dzieł względem swego cielesnego Izraela za czasów dawnych; w każdym wypadku zabrało dłuższy okres czasu niż rok. Nie można zatem spodziewać się żeby teraz Bóg przeprowadzał swoje cele inaczej. Możemy jednak być pewni, że każdy rok zbliża nas do czasu ustanowienia królestwa Bożego i z każdym rokiem sprawy biorą szybszy obrót. Ustanowienie tego królestwa mamy poznawać po licznych znakach, jakie teraz nam są dawane. Winniśmy zatem się starać czynić nasze powołanie i wybór pewny, abyśmy mogli być poczytani za godnych mieć udział w jego błogosławieństwach.

Wszyscy badacze godzą się z tem, że rok 1914 zaznaczył się ważnymi wypadkami; z rokiem tym skończyły się czasy pogan i rozpoczęło się niszczenie królestw tego świata, wybuchła wojna światowa i zrobiła swoje; potem nastaje rewolucja, a po rewolucji anarchja. W międzyczasie Izrael jest gromadzony do Palestyny, święci Starego Testamentu mają być wzbudzeni, ma przyjść ucisk Jakuba, ma się rozegrać walka Goga i Magoga i ma przyjść ogień od Boga i pożreć jego nieprzyjaciół. Kościół prawdopodobnie będzie zabrany z ziemi i połączony z Panem tuż przed ostatecznymi bólami świata. Gdy to wszystko się już wykona, ma być słyszany cichy i wolny głos: "Narody uspokójcie się". Tedy na gruzach tych egzystujących królestw ma być ustanowione Królestwo Boże.

A kiedy ono będzie ustanowione i jak daleko jesteśmy od jego ustanowienia?

DNI NOEGO A DNI WTÓREGO PRZYJŚCIA PANA

Biblia nie podaje akuratanj daty, tylko po znakach mamy poznawać, a Chrystus Pan przepowiedział, że czas przed ustanowieniem Królestwa Bożego będzie bardzo podobny do czasów przedpotopowych. (Mat. 24:37,38) Za dni Noego sytuacja z dnia na dzień była gorsza, ówczesni olbrzymowie coraz większe zło wyczyniali. Za dni wtórego przyjscia Chrystusa Pana dzieje się to samo, olbrzymowie doby współczesnej popadają w coraz większą zwardziałość i w większe samolubstwo. W roku 1933 wiele rzeczy tych wypłynęło na światło dzienne. Do pewnego stopnia NRA oddała swoje usługi, że ujawniła tych "olbrzymów" i ich olbrzymie zyski.

Zostało opublikowane, że jeden osobnik w Stanach Zjednoczonych zjada za tysiąc ludzi. Może to jest trudne do uwierzenia, żeby był taki "zarłok", a jednak to jest prawdą. Do administracji NRA wpłynęły raporty, w których

zostały wykazane "pejdy" prezesów i kierowników rozmaitych korporacyj. Zostało wyjawione, że niektórzy urzędnicy bankowi pobierają wprost królewskie wynagrodzenia. Naprzykład jak Albert Wiggin, były kierownik "Chase National" banku pobiera roczną pensję \$100,000; tyle zostało wyznaczone mu, gdy usunął się z kierownictwa banku. Teraz nie potrzebuje wcale pracować, gdyż taka "skromniutka" sumka otrzymywana rok rocznie aż do śmierci zupełnie mu wystarczy. Ale nietylko jemu takie "szczęście służy", prócz niego są i inni, nawet jeszcze lepiej opłacani. Z braku miejsca przytaczamy tylko jednego "biedaka", chociaż jest ich więcej.

JEDEN OSOBNIK ZJADA ZA TYSIĄC LUDZI

Pan Eugene Grace, kierownik korporacji "Bethlehem Steel", wielce zasłużony krwawicą robotnika, w przeciągu pięciu lat otrzymał pensji — prosimy zgadnąć — otó sumkę "skromniutką" — tylko \$5,000,000, czyli po milion dolarów rocznie. Ilu mamy robotników w Ameryce, którzy nie zarabiają nawet po tysiącu dolarów rocznie? — Całe masy. Ale dajmy nato, że ci ludzie zarabiają po tysiąc dolarów. Za te pieniądze muszą pokryć koszt utrzymania swego i rodziny swojej, nieraz składającej się z siedmiu i więcej osób. Taki robotnik aby zarobić milion dolarów, musiałby pracować tysiąc lat i zarabiać po tysiąc dolarów. Po tysiąc dolarów rocznie pensji musiałoby pracować cały rok tysiąc ludzi, aby mogli zarobić milion dolarów czyli tyle, ile zarabia taki sobie zwykły śmiertelnik, p. Eugene Grace. On ma zużyć za tysiąc ludzi pokarmu, ubrania, mieszkania i wogóle wszystkiego co jest potrzebne do życia. Czy nie nazwalibyśmy potworem takiego stworzenia, któreby skonsumowało pokarmu literalnie za tysiąc ludzi?

Dlatego widzimy dzisiejszych olbrzymów, tuczących się krwawicą biednego robotnika. Ludzie składali pieniądze do banków na czarną godzinę, dzisiaj po większej części je pozamykali. Majątek tych banków jest likwidowany pod okiem rządu stanowego i federalnego, przez naznaczonych przejemców. Ci przejemcy dzisiaj tuczają się pieniędzmi tych biednych ludzi, biorą wynagrodzenia królewskie. Nietylko oni, lecz i ich adwokaci. Oto przykład: W Chicago był największy bank polski po p. Janie Smulskim "North Western Bank", majątek którego wynosił zgórą dwadzieścia milionów dolarów. W tym krachu został zamknięty. Przejemca został naznaczony i pobiera ogromne wynagrodzenie za likwidowanie tego majątku. Jego adwokat za krótki okres czasu, ani nawet za rok, otrzymał prawnie mu przyznane wynagrodzenie — osiemdziesiąt tysięcy dolarów, a to z tego wdowiego grosza, ciężko zapracowanego przez biednego robotnika, który dzisiaj głodem przymiera. Taki adwokat nigdy w życiu nie zarobił tak ogromnej sumy w swojej profesji. Ale gdy się dorwał do tych pieniędzy, ciężko uciulanych, to zdarł ile mógł i to pod prawem stanu. Czy wobec takiego zdzierstwa ci biedni ludzie nie mają wołać o pomstę do Boga?

Wprawdzie administracja obecnego rządu wyjawiała dużo szwindłów w tym roku, ponieważ Pismo Św., przepowiedziało, że wszelkie rzeczy skryte mają być wyjawione, a to we własny sposób Boga. Chociaż NRA nie srowadzi dobrobytu, jak to już wykazaliśmy w poprzednim numerze "Brzasku", to jednak zdziałała dużo dobrego, a

to w tem, że wiele nadużyć rozmaitych korporacyj zostało wykrytych, przez co ludzie zostali pobudzeni do upominania się o należne im prawa. Tych ludzi pobudziła do myślenia więcej śmiała i bardzo krótka mowa prezydenta, którą wygłosił na konferencji w Washingtonie do baronów węglowych, mniej więcej w następujących słowach:

“Wy, moi panowie, nie zdajecie sobie sprawy z tego, że żyjemy teraz zupełnie w innym wieku. Od tego, co rozpoczął rząd nie odstąpi, lecz przeprowadzi wszystko gruntownie. Jeśli panowie nie zechcecie współdziałać dobrowolnie, to my was zmusimy do tego.

“Zatargi robotnicze w przemyśle węglowym przyczyniły się więcej do rozwoju komunizmu w Stanach Zjednoczonych, aniżeli cokolwiek innego. Raz to musi się skończyć. Daje panom 48 godzin czasu do podpisania kodeksu. Do widzenia, moi panowie.”

Prelegent nie dał wcale głosu tym panom, skończył swoje przemówienie i wyszedł. Podobno taksamo prezydent odbył konferencję z magnatami stalowymi. Chyba poraz pierwszy w dziejach Ameryki prezydent odważył się tak postąpić z kapitalistami. To jest właśnie wodą na młyn biednego robotnika, nabiera on odwagi i upomina się o to, co mu się należy. Nawet farmerzy, najbardziej wyciskani i uciężnieni ludzie, teraz organizują się i upominają się o wynagrodzenie za swoje mozoły. W przeciwnym razie gotowi są wygłodzić mieszczan, nie dopuścić dostawy artykułów spożywczych, jak to już się okazało. Zatrzymują pociągi, wypuszczają bydło wiezione do rzeźni, mleko wylewają do rowów i nikt im zato nic nie zrobi. Śmiałości tej ludzie ci nabrali szczególnie w roku 1933.

Wobec tych zdarzeń i zająć ludzie są wprost bezradni i tłumaczą sobie je najrozmaiciej. Bardzo ciekawa kwartetowa dyskusja odbyła się w Chicago, w świątyni Synaj. Wszyscy ci mężowie uznawani są za wielkie powagi światowe i wszyscy ci czterech zgadzają się na jedno, mianowicie, że “cywilizacja obecna doszła do punktu przemiany w swej egzystencji. Nie dopisała, a przeto musi nastać i nastanie przemiana”.

Pierwszym mówcą był p. C. Darrow, adwokat, ateista, który w swej mowie za cały obecny nieporządek i niedolę ludzką winił prawo i adwokatów. “Adwokaci”, powiada p. Darrow, “zainteresowani są tylko utrzymywaniem prze-

szłości, sprzeciwiają się wszystkiemu, co jest nowe. Nie widzą żadnej wartości choćby w rzeczach najlepszych, jeżeli nie egzystowały przedtem. Główną przyczyną zła i kłopotu w rządzie są adwokaci”.

Następnym mówcą był p. Scott Nearing, ekonomista. On wyraził nadzieję o Nowy Porządek ekonomiczny i socjalny, który ma zbawić świat. Oto jego zdanie: “Żyjemy w ostatecznych dniach kapitalizmu, a w zaraniu uplanowanego społeczeństwa, które cywilizację zachowa”.

Trzecim mówcą był Dr. Preston Bradley, z “Peoples Church of Chicago”. W swojej mowie dowodził, że “Materjalizm” jest przyczyną wielkiego zła, wyrażając nadzieję, że chociaż cywilizacja upadnie, to jednak prawda się osto i będzie ogołocona z materjalizmu obecnego wieku.

Czwartym mówcą był Dr. L. Mann, rabin z świątyni Synaj — on dowodził, że kłopot terażniejszy powstał dlatego, iż “społeczeństwo wzrosło bez planu”. Wyrażał nadzieję optymistyczną, że kapitaliści ustanowią porządek, który zachowa cywilizację od zupełnej ruiny.

Tylko lud Boży przez Słowo Prawdy jest świadomy dlaczego to wszystko się dzieje i jaki ostateczny rezultat będzie, że zachwaszczona gleba serc ludzkich musi być przeorana wzdłuż i w poprzek potężnym pługiem ucisku, że muszą być wybronowane wszelkie chwasty samolubstwa, złości i nienawiści ludzkiej, i że ta gleba serc ludzkich musi być odpowiednio zwalczoną i musi stać się pulchną na przyjęcie Słowa Prawdy, oraz musi być napawana miłością do Boga i wszystkich współbliźnich. Tylko na takiej glebie wzrośnie prawda i napełni cały świat, jak woda napełnia oceany. Cały taki świat będzie idealnym miejscem zamieszkania dla człowieka i będzie prawdziwym rajem.

Lud Boży będąc świadomy tych rzeczy, chociaż ucisk się sroży i chociaż ludzkość w ubiegłym roku 1933 ucierpiała, to jednak jest wdzięczny Bogu za wszelkie zdarzenia i wypadki, którego zmierzają w tym celu i z Psalmistą Dawidem na cały głos woła: “Cóż oddam Panu za wszelkie dobrodziejstwa, jakie mi uczynił”, i że zachował naszą nogę w tym roku 1933, że się nie powinęła. Ten lud jest przygotowany także na przyjęcie dalszych zrzążeń, jakie Opatrzność Ojcowiska zamierzyła przeprowadzić w następnym Roku Nowym, 1934.

LOGOS STAŁ SIĘ CIAŁEM

Jan 1:1-18.

“A Logos stał się ciałem i mieszkał między nami”. — Wiersz 14.

NARODZENIE Jezusa jest jedną z najpiękniejszych lekcji w całej Biblii. Księga Ródzaju sięga wstecz aż do początku stworzenia rzeczy ziemskich; lecz ta lekcja sięga początku wszystkich początków, kiedy Bóg był sam. Innym początkiem boskiej działalności był Logos—“Początek stworzenia Bożego” — “Pierworodny wszelkiego stworzenia”. — Obj. 3:14; Kol. 1:15.

Logos oznacza mówcze narzędzie, albo specjalnego posłańca. Nietylko to, ale Logos był także początkiem, albo Alfą, jak również istotnym, Omegą Boskiego stworzenia, jak on sam informuje nas (Obj. 1:11; 21:6) Pierwszy i

jedyny spłodzony Syn Jehowy, któremu było dane wyłączne miejsce, aby wszystkie “rzeczy przez nie się stały, a bez niego, nic się nie stało co się stało”. (wiersz 3) W taki wysoki sposób Ojciec zaszczycił go jako swój środek we wszelkiem stwarzającym dziele, tak odnośnie aniołów, cherubinów i człowieka.

Grecki tekst nie jest w pełni przedstawiony w naszym zwyczajnym wydaniu. Akuratnie przetłumaczony czyta się: “Logos był z Bogiem i Logos był bogiem; to było na początku u Boga” Tu jest wystawiony majestat naszego Odkupiciela w jego przedludzkiem stanie, a jednak dobitnie wy-

kazane iż był Synem a nie Ojcem—był bogiem, ale nie Bogiem najwyższym.

Słowo bóg, oznacza mocarza; lecz jest tylko jeden Bóg którego imię jest Wszechmogący. Święty Paweł potwierdza tę wielką prawdę, mówiąc: “Ale my mamy jednego Boga Ojca, z którego wszystko, a my w nim; i jednego Pana Jezusa Chrystusa, przez którego wszystko a my przezeń” (1 Kor. 8:6) Na innym miejscu Apostoł pisze: “A chcę, abyście wiedzieli, iż każdego męża głową jest Chrystus, a głową niewiasty mąż, a głową Chrystusową Bóg”. (1 Kor. 11:3) To potwierdza, że Jezus nie uczynił samego siebie, ani że on jest Ojcem, lub Jehową, ale, że był Synem Bożym, który przyszedł aby czynił wolę swego Ojca w niebiesiech.

Tak zwana doktryna o Trójcy, wprowadzona na Soborze Nicejskim przez cesarza Konstantyna w 325 roku, A. D., stała się przyczyną wiele zamieszania. Gdy badamy Biblię, która nie zawiera żadnego słowa trójca ani jakiegokolwiek sugestji o niej, z wyjątkiem w jednym wypadku uznanym przez wszystkich szkolarzy, iż jest sfałszowana, mianowicie: 1 Jan 5:7. Ten ustęp nie znajduje się w żadnym starym greckim rękopiśmie.

Odkupiciel nie był zwodzicielem, kiedy modlił się do Ojca silnym głosem i łzami “Boże Mój! Boże Mój!” Ani nie był zwodzicielem gdy się wyraził do Marji po jego zmartwychwstaniu: “bom jeszcze nie wstąpił do Ojca mego i Ojca waszego, i Boga mego i Boga waszego”. On zaznaczył swoją jedność z Ojcem i pragnął aby podobna jedność panowała wśród jego naśladowców—jedność dążności ducha. Dlatego modlił się za swoim kościołem: “Aby wszyscy byli jedno, jako ty Ojcze! we mnie, a ja w tobie; aby i oni w nas jedno byli”. — Jan 17:21-23.

“LOGOS STAŁ SIĘ CIAŁEM”

Św. Paweł powiada nam jak on był bogaty na poziomie duchowym a dla naszego dobra stał się ubogim, opuścił niebieskie wygody dla sceny tego świata, zaciemnionego przez grzech i śmierć. (2 Kor. 8:9) I nasza lekcja powiada nam także (wiersz 14) “A ten Logos ciałem się stał i mieszkał między nami, i widzieliśmy chwałę jako Jedynego Spłodzonego od Ojca, pełnego łaski i prawdy”. Św. Paweł także potwierdza to, gdy zaznacza, że nasz Pan wyniszczył samego siebie, przyjąwszy kształt niewolnika, stawszy się podobny ludziom, z nasienia Abrahamowego. (Fil. 2:7,8; Żyd. 2:16). Lecz nie bądźmy nie właściwej myśli, że on stał się grzesznym człowiekiem, bo jesteśmy strzeżeni i zapewnieni, że on był “święty, niewinny, niepokalany, odłączony od grzeszników”. (Żyd. 7:26) Jesteśmy także zapewnieni, że jego ciało było specjalnie przygotowane, odłączone i różniło się od innych naszego rodu, od wszystkich które są pochodzenia Adamowego i wszystkie ubarwione grzechem i nasieniem śmierci. — Żyd. 10:5-9.

Lecz z drugiej strony, powinniśmy stać na straży nas samych przeciwko myśli, że Logos pozostał duchową istotą i tylko zmaterializował się, czy ukazał się w ludzkiej formie. Ta nie biblijna myśl jest popierana przez wielu i zwana wcieleniem. Aniołowie niekiedy byli wcieleni, albo przyjmowali ciała, gdy się materializowali od czasu do czasu, jak jest opisane w Starym Testamencie. Nasz Pan sam był wcielony, gdy ukazał się w ciele Abrahamowi w towa-

rzystwie z innymi; i rozmawiał z Abrahamem, który nie wiedział, że gościł niebieskie istoty, mniemając, iż to byli podróżni.

Podobnie Jezus po swoim zmartwychwstaniu ukazał się w różnych formach ciała. To jest mówiąc, zmaterializował się, albo wcielił, w celu nauczania pewnych lekcji swoich naśladowców, albowiem po swoim zmartwychwstaniu był duchową istotą, jaką był przedtem zanim stał się ciałem. Jako duchowa istota, ukazywał się i znikał gdy drzwi były zamknięte. Tym sposobem nauczył swoich naśladowców podwójnej lekcji:

- 1) Że on nie był dłużej umarłym, ale powstał żyjącym;
- 2) Że on już nie był dłużej człowiekiem, ale duchową istotą — “uśmiercony w ciele, lecz ożywiony w duchu”. — 1 Piotr 3:18.

Jako studenci Biblijni uczymy się, że musimy usiłować więcej gorliwie, niż żeśmy to czynili, aby trzymać się blisko Słowa Bożego. Albowiem doskonały człowiek Adam, który zgrzeszył był skazany na śmierć, a pod Boskim prawem mógł być odkupiony tylko przez ofiarę doskonałego człowieka. Prawo zaznacza: “oko za oko”, ząb za ząb, życie człowieka za życie człowieka”. Stąd krew cielców i kozłów nigdy nie mogła uczynić pojednania za grzech Adama, bo nie odpowiadała równowadze. Bo nie cielec, ani kozioł zgrzeszył ale człowiek, który miał być odkupiony, lecz przez doskonałego człowieka.

A ponieważ cała ludzka rodzina jest dziećmi Adama i uczestniczy w jego wyroku śmierci, dlatego jest napisano: “Gdyż brata swego nikt żadnym sposobem nie odkupi, ani może dać Bogu okupu jego zań” (Psalm 49:8) Bóg tak zamknął tę sprawę, że Adam i jego ród nie mógł być odkupiony z wyjątkiem przez znalezienie doskonałego człowieka, który zgodziłby się dobrowolnie umrzeć na jego korzyść. Z tej przyczyny, że nie było takiego człowieka, Bóg zrzucił z Logosem, swoim jedynym spłodzonym, aby on stał się człowiekiem i był Odkupicielem rodu Adamowego i wszystkich jego dzieci.

Lecz nawet to nie mogło być wymagane od Logosa. Dlatego Ojciec niebieski, jak Św. Paweł wykazuje, wystawił przed swoim Synem, Logosem, wielką propozycję: mianowicie, że jeżeli on okaże swoją wiarę i lojalność do tego stopnia stania się człowieka Odkupicielem, to Ojciec jeszcze więcej wywyższy go i uczyni go uczestnikiem boskiej natury, daleko wyższej od anielskiej i nad wszelkie imię jakie jest mianowane. (Żyd. 12:5; Fil. 2:5-11) Logos pełen wiary i posłuszeństwa z serca wszedł w propozycję, stał się ciałem, poświęcił swoje życie, nic nie za'rzymując, dokończył dzieła na Kalwarji i został podniesiony od umarłych przez Ojca do niebieskiej natury, chwały i zaszczytów.

“ŚWIATŁOŚĆ ŚWIATA”

Logos stał się Jezusem. Praca Jezusa w ciele, jakkolwiek nie jest uzupełniona w Boskim planie, lecz tylko rozpoczęta. Jego śmierć stanowi podstawę wszystkich przyszłych błogosławieństw dla kościoła i dla świata. Według Ojcowskiego planu, miała być wybrana pewna klasa z Izraela i z każdego narodu aby była kościołem Chrystusowym, jego oblubienicą, połączoną z nim na tronie chwały i pracy.

Z ukończeniem wybranych, królestwo o które się modlimy: "Przyjdź królestwo Twoje", będzie ustanowione. Szatan będzie związany; wszystko zło weźmie swój koniec; każdy dobry wpływ i oświecanie będzie się rozpląwać; a ten, który umarł za świat tym sposobem stanie się Światłością świata. On jeszcze nie jest Światłością świata, lecz tylko światłością dla swego ludu. Jak Św. Jan zaznacza, jego światłość przyświeca w ciemności i nie była oceniona. Podobnie światło prawdy utrzymywane przez jego poświęcony kościół nie będzie ocenione, tak mocne są mocy księcia ciemności wpływające na umysły świata, który jeszcze położony jest w złem. — 1 Jan 5:19.

Lecz Książę Życia i jego królestwo przyczyni się do światłości znajomości chwały Boga, do napełnienia całej ziemi, jak wody napełniają morza (Ab. 2:14), bo nikt nie będzie potrzebował mówić do brata swego, poznaj Pana bo mię oni wszyscy poznają, od najmniejszego z nich aż do największego z nich. (Jer. 31:34). W taki sposób według jego obietnicy Jezus ewentualnie stanie się "prawdziwą Światłością, która oświeca każdego człowieka, przychodzącego na świat" (wiersz 9) Wielkie rzesze ludzkości nigdy nie widziały ani nawet nie słyszały o tem prawdziwym Świetle — netylko miliony pogan, lecz także rzesze w cywilizowanych krajach.

Zmartwychwstanie sprawiedliwych będzie konieczne do przyprowadzenia kościoła do chwały i współdziedziactwa z Panem. Lecz zmartwychwstanie niesprawiedliwych, które

obejmuje praktycznie całą ludzkość, będzie w tym samym celu aby dozwolić im ujrzeć prawdziwe Światło, które Bóg zamierzył w swoim Synu, które będzie się rozlewać szeroko podczas jego Tysiącletniego królestwa. Tylko ci, którzy nie przyjmą światłości, przenosząc ciemność nad światłość, umrą wtórą śmiercią.

"STANĄ SIĘ SYNAMI MOCY"

Jan Chrzciciel był posłannikiem posłanym do zwrócenia uwagi na Światłość, lecz on nie był oną Światłością. On nawet nie był jednym z członków klasy kościoła, o której Jezus powiedział: "Wy jesteście światłość świata"; bo Jan Chrzciciel nie dożył czasu spłodzenia z Ducha Świętego, po ofierze naszego Pana.

Świat nie poznał onego Wielkiego, którym był Logos — przez którego został stworzony. Nawet jego własny naród nie uznał go ale ukrzyżował. To jednak niektórzy potem i odtąd przyjęli go i tym dał moc, prawo, wolność, przywilej, stania się dziećmi Boga. Taki przywilej nie był dany Żydom, ani komukolwiek z upadłego rodu, aż do Zielonych Świątek — do czasu, gdy Jezus ukazał się przed oblicznością Bożą, aby uczynił pojednanie za nasze grzechy.

Ci synowie są wszyscy spłodzeni z Ducha Świętego. Lecz ich synostwo nie jest cielesne. Ich narodzenie z Ducha nastąpi przy zmianie zmartwychwstania, kiedy oni będą jako ich Mistrz, ujrzą go jako on jest i uczestniczyć w jego chwale.

W. T.

"ZNAMIE SYNA CZŁOWIECZEGO NA NIEBIE"

"Tedyć się ukaze znamie Syna Człowieczego na niebie, a tedy będą narzekać wszystkie pokolenia ziemi, i ujrzą Syna Człowieczego, przychodzącego na obłokach niebieskich z mocą i chwałą wielką". — Mat 24:30.

ROZMAITE sugestje, podawane były przez scholastyków odnośnie co do znaczenia tego proroctwa Mistrza. Jedni zgadywali, że będzie to znak krzyża na obłokach. Inni sądzili, iż będzie to sam Chrystus, który ukaze się w jakiejś mściwej postaci ludzkiej powodując trwogę i rozczarowanie.

Nie możemy powiedzieć, że znamie Syna Człowieczego na obłokach niebieskich będzie Jego Parousią. Przeciwnie, Parousia (obecność) Chrystusa nie będzie znana pokoleniom, albo rodzinom na ziemi wogóle, lecz będzie znana jedynie najwięcej świętym z Kościoła Chrystusowego. Konsekwentnie znamie Syna Człowieczego musi w jakimś sensie odpowiadać Jego Epifanji, czyli przyświecaniu w "ogniu płomienistym" sądzenia, które cały świat ludzkości będzie mógł poznać. — 2 Tes. 1:7-9.

Słowo "znamie" ma rozległe znaczenie; naprzykład krepka jest znakiem żałoby; Krzyż przedstawia Chryścijaństwo; Półksiężyc Mahometanizm. Innemi słowy znak jest tylko wskazówką. To też kiedy czytamy o "znaku Syna Człowieczego na obłokach niebieskich", możemy trafnie przypuszczać, że coś się zdarzy, co wskaże na obecność Syna Człowieczego, że On ujął Swą wielką moc i rozpoczął Swoje królowanie. Ponieważ Syn Człowieczy ma być objawiony w ogniu płomienistym, niosąc pomstę, więc następstwo tego znaku musi być jakimś znakiem

pomsty, jakimś wskaźnikiem sprawiedliwego oburzenia przeciwko złu. — Iz. 59:17,18.

SĄDZENIE ROZPOCZNIE SIĘ OD KOŚCIOŁA

Kwestja tedy powstaje, jak się taki znak, albo wskaźnik ukaze na obłokach niebieskich? Odpowiadamy, że nie takie jest tego znaczenie. Przeciwnie, pamiętajmy na to, iż Biblia ustawicznie powtarza w użyciu słowo niebo, góra, morze w symboliczny sposób — ziemia przedstawia zorganizowane społeczeństwo; góry przedstawiają królestwa, jako kręgosłup tego zorganizowanego społeczeństwa; morza przedstawiają niespokojne masy ludzkości, ustawicznie starające się pochłoniąć społeczną "ziemię". W tych samych symbolicznych wyrażeniach niebios przedstawiają eklezjastyczne moce świata — kościelnictwo. Znak ukazujący się na niebiosach oznacza, że zapoczątkowanie sądu Chrystusowego spadnie na eklezjastyczne systemy naszego czasu. Płomienisty ogień sądzenia ujawni się najpierw w eklezjastycznych sferach i kołach.

Ludzkość stopniowo ocuci się na myśl, że nowy rząd ma kontrolę i że kursem jego będzie prawo "sąd według sznuru a sprawiedliwość według wagi". Ponieważ niesprawiedliwość panoszy się jako wynik z upadłego stanu człowieka, sumienie całego świata ocuci się, ożyje; bojaźń i trwoga przyjdą na wszystkie klasy wszędzie. A będą

dzie to nietylko dlatego, iż widzieć będą prymitywne znamię sprawiedliwych sądów Chrystusowych w kołach religijnych, ale dlatego, iż widzieć Go będą **przychodzącego** — przysuwającego się bliżej i bliżej z sądem; i zdadzą sobie sprawę z tego, iż oni również niezadługo będą tem objęci. Stąd będzie tam narzekanie przed Nim. — Obj. 1:7.

Ponadto trzeba pamiętać, że wszystkie rodzaje ziemi mają bardzo niedojrzałe i niewłaściwe pojęcie o Mesjaszu i o przedmiocie Jego Wtórego Przyjścia i Królestwie. "Doktryny djabelskie", wprowadzone do wierzeń kościelnych w ciągu ciemnych wieków, do tego stopnia spaczyły Słowo Boże, że większość ludzi obawia się Wszchemogącego Boga wszelkich łask i Ojca wszelkiego miłosierdzia, "od którego pochodzi wszelki datek dobry i wszelki dar doskonały". — Jak. 1:17.

Świat został zaślepiony na dobroć Bożą. Straszliwa trwoga w sercach ludzkich spowoduje bojaźliwe narzekanie, kiedy spostrzeże jak sprawiedliwe sądy Chrystusowe obejmują całą ziemię.

"ZNAKI I WZDYCHANIA, KTÓRE POPRZEDZĄ WTÓRE NARODZENIE"

Nie wiedząc o "wtórem narodzeniu i o wszystkich chwalebnych błogosławieństwach, jakie Królestwo Mesjaszowe ma z postanowienia przynieść ludzkości, serca ludzkie przepełnione będą trwogą i niepokojem. Jedynie ci, którzy są Pańscy i są właściwie poinformowani odnośnie Boskiego Planu Wieków będą zdolni podnieść swe głosy i radować się, wiedząc, iż się "przybliżyło ich wyswobodzenie". — Łuk. 21:28.

"NIEBIOSA GOREJĄCE"

Św. Piotr opisuje najwidoczniej ten znak Syna Człowieczego na niebiosach, objawionego w ogniu płomienistym. Oto jego słowa: "Niebiosa gorejące rozplną się, a ziemia i rzeczy, które na niej są spalone będą". — (2 Piotr 3:10-12). Nie popełniajmyż błędu naszych ojców przez przypuszczenie jakoby ten opis oznaczał literalne spalanie literalnej ziemi. Lecz przeciwnie, uprzytomnijmy sobie, że symboliczna ziemia i symboliczne niebiosy objęte będą ogniem i przeminą z wielkim trzaskiem, podczas gdy fizyczna ziemia pozostanie faktycznie tak jak jest, i zacnie podlegać przemienianym wpływom Restytucji pod nowym Królem, Odnowicielem wszystkich rzeczy — Chrystusem.

Zauważmy, iż Św. Piotr wzmiankuje o ogniu jako przychodzącym z niebios zanim dotrze do ziemi, w tym samym porządku, w jakim Jezus sprawę przedstawił. Znak manifestacji płomienistego ognia sądów ukaże się na niebiosach; a następnie znak Syna Człowieczego w sądzie będzie widziany jako przychodzący coraz bliżej afer ziemskich, celem oczyszczenia ich obsolutnie ze wszystkiego co grzeszne, samolubne, niesprawiedliwe.

"ZNAMIE SYNA CZŁOWIECZEGO NA NIEBIE"

Powiedzianem jest, że żywioły rozpalone rozplną się. Widzimy kapitalistyczny żywioł i żywioł robotniczy, odłączają się jeden od drugiego. Widzimy przygotowania do pożaru, wielkiego czasu ucisku. Nieraz mówimy o tem w naszym języku: "Rzeczy stają się bardzo gorące". Niebawem zrobi się tak gorąco, iż wzniesi się spontani-

czny—samoistny—pożar. A ogień tego dnia będzie tak żarliwy, a rezultat tak drastyczny, iż spełnią się słowa Mistrza, że gdyby nie były skrócone one dni, nie byłoby zbawione żadne ciało.

Ale dla wybranych, z przyczyny Królestwa, które wtenczas będzie wprowadzone, dni te będą skrócone — doprowadzone do rychłego końca. Nic nie będzie zniszczone z wyjątkiem tego co jest szkodliwe. Szerokie na cały świat rezultaty tego płomienistego ognia Boskich sądów będą naprawiającymi, przygotowującymi serca ludzkie na błogosławieństwa, jakie Pan dla nim przygotował. Jak jest napisano: "Albowiem gdy się sądy Twoje odprawiają na ziemi, sprawiedliwości się uczą obywatele okręgu ziemskiego". — Iz. 26:9.

Zauważmy, iż Św. Piotr, mówiąc o tym czasie ucisku, powiada, iż niebiosy—eklezjastycyzm—będą w ogniu najpierw; i że później ziemia—społeczeństwo i jego polityczne, finansowe i towarzyskie organizacje—będą objęte także. W zgodności z tem, nasz tekst mówi, iż ten znak, czyli wskaźnik, objawienia się Mesjasza w ogniu płomienistym, będzie najpierw w Kościele. Co więcej, podług oświadczenia Św. Piotra, mamy się spodziewać przemienienia niebios eklezjastycznych z wielkim trzaskiem — z wielkim zamieszanem — zanim pożerający ogień dotrze w pełni do porządku społecznego. — 2 Piotr 3:10.

Taką samą myśl jest przedstawiona dla naszej uwagi w Objawieniu, gdzie jest mowa o wielkiej różnicy jaka istnieje pomiędzy nominalnymi systemami kościelnymi — zwanymi Babilonem, a prawdziwym Kościołem, który zgóry jest napominany ażeby wyszedł z Babilonu i wszedł w osobisty stosunek z Bogiem przez Chrystusa. To powszechne wezwanie, które przeznaczone jest na koniec wieku, zanim sądenie przyjdzie na Babilon, powiada: "Wynijdziecie z niego ludu mój, abyście nie byli uczestnikami grzechów jego, a iżbyście nie wzięli z plag jego". Dano tu do zrozumienia, iż skoro tylko wierni i posłuszni zostaną wybrani z Babilonu jakiś gwałtowny ucisk nań przyjdzie. — Obj. 18:4,5.

Nie powinniśmy stosować tego wyrażenia "Babilon" do jednostek, ale do wielkich systemów, nazewnątrz mających formę pobożności, ale w rzeczywistości błędnie przedstawiających charakter Boski, Boski Plan, prawdziwą naukę Biblii. Naturalnie, że jednostki uczestniczące w tych systemach mają odpowiedzialność w mniejszym lub większym stopniu, zależnie od ich urzędowego stanowiska i ich inteligencji. W podobnym stosunku te jednostki mogą mieć utrapienia w upadku Babilonu, lecz nie można stosować wyrażenia "Babilon do którejkolwiek poszczególnej sekty czy stronnictwa, bo tego Pisma nie czynią, ale raczej odnosi się ono do ogólnego skupienia systemów i wyznań. Podobnie, kiedy czytamy o kompletnem zniszczeniu jakie ma przyjść na Babilon, powinniśmy rozróżnić pomiędzy systemami i jednostkami będącymi w związku z tymi systemami.

Sądy Pańskie nie są przeznaczone na skruszenie czyli zniszczenie ludzkości, ale na kompletne zniszczenie systemów błędu, niewoli i przesądu, które uwięziły ludzkość i przeszkodziły jej w pełniejszym postępie i rozwoju w znajomości i łasce Bożej. Z upadkiem wielkich

systemów (Babilonu, zamieszania) oczy ludzi poczną się otwierać; ślepi poczną "patrzeć ze zmroku". (Iz. 29:18). A w rezultacie tego wielbienie Boga powstanie jako miła woń.

Upadek Babilonu, jak oświadczone, ma przyjść prędko, nagle — obrazowo "w godzinie". Opisy jego upadku są przeróżne. W jednym miejscu czytamy, że będzie kompletnie spalony w ogniu. Ten sam symbol ognia użyty jest przez Św. Piotra w odniesieniu do tego samego ucisku i zniszczenia. W innym miejscu czytamy, iż Babilon będzie wrzucony do morza jako kamień młyński i więcej znalezionym nie będzie.—Jer. 51:58; Obj. 18:8,21.

"KAŻDE OKO UJRZY GO"

Przez ten Wiek Ewangelji lud Pański przez oczy wiary uznał Jezusa jako swojego Odkupiciela i Wyzawcę. Lecz w porównaniu niewielu miało takie oczy wiary i pojmowania. Większość, jak Apostoł powiada, zaślepiona jest przez Szatana i przez błąd, i nie zdołała osiągnąć właściwego, prawdziwego poglądu na Chrystusa. Powiada on, iż "Bóg tego świata" zaślepił umysły niewierzących". Ale łaskawa obietnica Pańska mówi, iż wszystkie ślepe oczy będą otwarte.

Przejścia osmnastu stuleci niewiele zdziałały w kierunku otwarcia oczu świata; ale objawienie się Mesjasza w ogniu płomienistym przemówiło do nich z rychłym skutkiem. Ujrzy Go tak — "wszelkie oko, i ci, którzy Go przebodli"—Żydzi. Instynktownie trwoga ich ogarnie. Izejdzie prawdopodobnie sporo czasu, nim sobie w pełni wyperswadują, iż Ten którego się obawiają, jest ich najlepszym przyjacielem, który dał życie Swoje jako cenę Okupu za nich, a którego sądy na ziemi mają właśnie na celu zerwanie więzów bojaźni, ciemnoty, przesądu—grzechu, samolubstwa i niesprawiedliwości, i dozwoleń całemu światu na uwolnienie się z niewoli grzechu, jaka ich tak długo ciemniżyła. — Rzym. 11:25-27.

W odpowiednim czasie poznają oni, iż ogień Bożej zapalczowości nie jest palącym przeciwko grzesznikom, za których Chrystus umarł, ale jedynie przeciwko ich grzechom. Poznanie tej lekcji otworzy ich oczy jeszcze szerzej i uzdolni ich do obaczenia cokolwiek z długości, szerokości, wysokości i głębokości miłości Bożej, o której Apostoł mówi. — Ef. 3:14-19; Rzym. 5:6-8.

Że Żydzi będą w tym ucisku, to Biblia mówi wyraźnie. Będzie to "czas utrapienia Jakubowego; przecież z niego wybawiony będzie". (Jer. 30:7) Po skompletowaniu wtedy Kościoła Ewangelicznego i po przejściu jego poza zasłonę, łaska Boża będzie przywrócona Naturalnemu Izraelowi; a czas specjalnego okazania tej łaski przyjdzie w ciemnej godzinie utrapienia Jakubowego, kiedy Żydzi otoczeni będą nieprzyjaciółmi. W czasie tego utrapienia Pan zlewać będzie na nich ducha łaski i modlitw, a oni patrzeć będą na Tego, którego przebodli. (Zach. 12:10). Poznają, iż popełnili wielki i straszny błąd przez ukrzyżowanie Przyjaciela Grzeszników, ich oddawna obiecane Mesjasza. Powiedzanem jest nam, iż będą oni wielce boleć nad Nim i że wtenczas duch modlitwy

na nich spłynie i obaczą Jezusa w Jego rzeczywistym charakterze.

W tym samym, albo około tego czasu, Boska łaska będzie ujawniona na rzecz Izraela i Pan wyzwoli ich, jak w dawnych czasach. Ich oczy wiary i pojmowania otwierają się będą szerzej i szerzej. Ostatecznie, jak Biblia powiada, staną się oni przywódcami ludzkości w powracaniu do Boga, który hojnie ułaskawi ich z nieprawości i da im wybitny udział w błogosławieństwach Jego Królestwa.

"MNIEJ PLAG" I "WIĘCEJ PLAG"

Wielkie Królestwo Mesjasza nie będzie szczydziło chłosty, ale zadawać będzie kary dla poprawienia świata w sprawiedliwości. Jedni ucierpią więcej, inni mniej, podług oświadczenia samego Mistrza. Ci, co będą pojmowali zasady sprawiedliwości, a świadomie będą je gwałcili, będą silnie chłostani, "wielu plagami"; podczas gdy inni, tacy jak poganie naprzykład, którzy niewiele wiedzą, otrzymają mniej plag, zależnie od stopnia ich ciemnoty. Wszystkie plagi będą jednak poprawcze, a wymierzane celem dopomożenia i zachęcania przestępców do porzucenia ich dróg nieprawości i do kroczenia ścieżkami sprawiedliwości. — Łuk. 12:47,48.

Będzie to szczęśliwy Dzień dla ziemskich tysięcy milionów—Dzień Pański, tysiąc lat. Wszędzie będą ujawnienia działalności Boskiego Miłosierdzia i Sprawiedliwości, a potrzebne lekcje, będą szybko pojmowane przez wszystkich ludzi. Nie wątpimy, iż nawet pięćdziesiąt lat wpływów Królestwa dokonają cudnej zmiany w ludzkich sprawach i stosunkach. Błogosławieństwo Pańskie spływać będzie na ziemię w miarę tego jak wola Boża będzie czyniona przez ludzkość.

Wkońcu, kiedy wszystek grzech będzie wykluczony — wszystkie niedoskonałości usunięte, a wszyscy świadomie niezbożni wygładzeni, każde stworzenie na ziemi, jakoteż i w Niebie, będzie mówiło: "Zbawienie i chwała, i cześć, i moc Temu, który siedzi na Stolicy i Barankowi na wieki wieków". Wtedy i dopiero wtedy, wola Boża stanie się na ziemi, jako jest w Niebie; bo nie pierwej, aż dopiero wtenczas będzie doskonały ród zdolny czynić wolę Bożą, a wypróbowanym będzie ród, wszystek radośnie czynić będzie Jego wolę.

Specjalna lekcja dla ludu Bożego dzisiaj jest ta, iż teraz jest czas powołania Kościoła, przyjmowania i zapewniania sobie wyboru przez serdeczne posłuszeństwo Boskiej woli. Przez to nie będąc ze świata, który będzie się trwożył znakiem Syna Człowieczego — ujawnionym w rozwiązaniu niebios eklezjastycznych, ani też nie będziemy utożsamiani z eklezjastycznymi, które mają być rozwiązane. Naszym raczej przywilejem, jako naśladowców Jezusowych, niech będzie kroczenie w Jego ślady, obstawanie przy słuszności, danie się powodować Świętemu Duchowi: "wynijdzcie z Babilonu", nie dotykać się nieczystego, "byśmy mogli mieć związek i przyjaźń z Panem, Zbawicielem, z świętymi Apostołami i wszystkimi wiernymi męczennikami i naśladowcami stóp naszego Mistrza.

KAZ.

SIDŁO-PULAPKA-KAMIEŃ OBRAŻENIA

“A Dawid mówi: Niech im będzie stół ich sidłem i ułowieniem i odtrąceniem i odpłatą; niech zaćmione będą oczy ich, aby nie widzieli”.— Rzymian 11:9,10.

NIEGDYS słowa powyższe zdawały się być nie ubłaganyymi, ani ze strony sprawiedliwości, ani też ze strony miłości. Dajmy nato, żeby tak było, że ci biedni Żydzi potknęli się i popadli w wieczne tortury, że taki dla nich kierunek Boski, mimo zapewnionej obietnicy przez Apostoła (wiersze 25, 26), iż w przyszłych pokoleniach łaska zaciemniająca ich oczy miała być zdjęta, gdy miał uzupełnić się wybór kościoła z pogan i miał być przyjęty do boskiej łaski.

Rozumowaliśmy, że przywrócenie pra-pra-prawnuków nigdy nie mogłoby wynagrodzić własnej zguby człowieka, gdyby on był poszedł na wieczne poniewieranie. Będąc nawet w prezbyterjańskiej wierze, czytanie tak stanowczego orzeczenia było bardzo straszne — “Cóż tedy? Czego Izrael szukał, tego nie dostał; ale wybrani dostąpili, a inni zatwardzeni są “usidleni”, ułowieni”, “odtrąceni”.

ZNAJOMOŚĆ BOSKIEGO PLANU UMOŻLIWIA NAM ZROZUMIEĆ WŁAŚCIWIE PISMO

Lecz dzięki Bogu, zaciemniająca łuska została usunięta z naszych własnych oczu a Brzask Tysiąclecia oświecił Boski Plan, utrwalił nasze pojęcia, uprościł nam rozbieranie i badanie Pisma, oraz zaprowadził wspaniały porządek z naszego zamieszania. Dowiedzieliśmy się, że piekło do którego Izrael poszedł było grobem—hades; że w piekle tem niema świadomości (hebr. sheol; grec. hades—Ezech. 37:12; Psalm 6:6); że zaciemniony i odtrącony Izrael jeszcze dotąd znajduje się w niem i że nietylko jego pra-prawnukowie po wielu stuleciach będą mieli zdjętą łuskę z ich oczu i będą mieli darowany ich grzech, lecz wszyscy z nich szczególnie będą cieszyli się temi łaskami.

Ich wszystkich udziałem jest niewiara, ciemnota i odtrącenie, aby Bóg miał miłosierdzie dla nich wszystkich i żeby każdego z nich przywrócił z ciemności oraz żeby każdego z nich doprowadził do całkowitej i jasnej znajomości, którąby każdy człowiek był obdarzony i mógł wybrać bez wymówki albo wieczne życie przez posłuszeństwo Chrystusowi, albo też “śmierć wtórą” przez nieposłuszeństwo.— Rzym. 11:27-32; Jan 5:28; Ezech. 37:12,13; Jan 1:9.

Takie jasne zrozumienie daje wielką ulgę; lecz jeszcze nasze serce wołało do Boga o wytłumaczenie przyczyny sprawiedliwej, dlaczego przyszło to zaciemnienie, odtrącenie i usidlenie na cały ten naród, prócz małej gromadki wybranych; przecie temu narodowi Bóg uczynił tak wiele łaskawych obietnic i dla którego tak wiele już był zrobił, albowiem przez osiemnaście stuleci tylko ten naród z spośród wszystkich narodów ziemi uznawał Go jako swojego Władcę i tylko ten naród był z Nim w przymierzu i miał Jego prawo.

IZRAELA OBIETNICE ZIEMSKIE—NIE DUCHOWE

Słowo Boże daje odpowiedź, że chociaż Izrael był powołany przez Jego obietnice do chwalebego udziału w Jego planie, to jednak nie był powołany do Jego głównej łaski i zaszczytu. Jego obietnice dla nich były ziemskie, a nie duchowe. Przeto chociaż wszyscy synowie Jakóba byli po-

wołani lub zaproszeni, powołanie to było na warunkach, których oni jako naród nigdy nie wykonali. Tylko mała gromadka zachowywała Jego prawo (Przynajmniej usiłowała zachowywać je w dobrej intencji), dlatego w całym okresie wieku żydowskiego, synowie Jakóba, uchodzący za dzieci Bożych, po większej części byli dziećmi swego ojca djabła (Jan 8:44), ponieważ nie wszyscy byli Izraelitami, którzy pochodzili z narodu Izraelskiego.—Rzym 9:6.

Kiedy nastał słuszny czas Boga na wielkie pojednanie za grzech, które miało być uczynione przez ofiarowanie się naszego Odkupiciela (Żyd. 7:27), to jednocześnie nastał czas na zapoczątkowanie wyboru jego Izraela, któremu On daje niebieskie obietnice i dla którego On zarezerwował najwyższe miejsce w swoim wielkim planie — następne po sobie.

IZRAEL ZIEMSKI ZOSTAŁ ODŁOŻONY NA STRONĘ, AŻ DO UKOMPLETOWANIA IZRAELA DUCHOWEGO

Chrystus sam stał się Głową i Wodzem tego duchowego lub niebieskiego Izraela, którego Izrael cielesny z jego ziemskimi obietnicami drogocennymi, aczkolwiek one były ziemskie, przez długi czas wyobrażał lub przedstawiał w cieniach. Przeto jak prędko ofiara Chrystusa była ukończona, tedy nastał czas na rozpoczęcie się dzieła wyboru Izraela duchowego jako Jego “oblubienicy” lub “ciała”, albo “braci” czy też “spółuczestników”.

Było Boskim zamiarem aby ci obaj Izraelowie szli w parze; przeto z chwilą gdy Izrael duchowy był zapoczątkowany, to Izrael cielesny zeszedł na stronę; nie nazawsze — lecz tylko do czasu aż Izrael duchowy zostanie wybrany. Chociaż dom Izraela cielesnego został odrzucony z ukrzyżowaniem Chrystusa (Mat. 23:38), to jednak pierwsza sposobność o członkostwo do duchowego Izraela była dana temu ludowi.

Nie jest rzeczą dziwną, że tylko mała gromadka, “ostattek”, z Izraela cielesnego mogła znieść próbę wiary i poświęcić się według wymagań od Izraelitów duchowych. Ci hipokryci, do których było powiedziane: “Wyście z ojca djabła”, zapewno nie byli w stanie, w którym prawda i jej duch mogłyby uczynić ich Nowym Izraelem duchowym A nawet ci, którzy byli prawdziwymi Izraelitami, ufającymi w obietnice Boga, nie możemy wcale mniemać, że wielu z nich było bez zmyzy, czystego serca, aby byli gotowi uwierzyć i być posłuszni powołaniu wieku Ewangelji. Przeto dzięki zrządzeniu Boskiemu kazanie Ewangelji Krzyża zebrało z tego narodu jakoby śmietanę do wieku Kościoła, a reszta pozostała w ciemności; i Bóg był zgodny z pozostawieniem ich w ciemności.

WIELKA PRZEPAŚĆ MIĘDZY IZRAELEM ZIEMSKIM A NIEBIESKIM BĘDZIE USUNIĘTA

Bóg zezwolił na wielką przepaść uprzedzeń Izraela cielesnego względem duchowego. On użył ich jako wielkie przedstawienie dla świata, a chociaż odrzucił ich jako naród od swej łaski na pewien czas, to jednak oni mają być świadkami Jego po całym świecie; przeto z biegiem cza-

su, kiedy Bóg wybierze i wypoleruje swego Izraela duchowego, tedy zniszczy wielką przepaść, odwróci ich ciemność jako narodu i przyjmie do swej łaski wszystkich tych, którzy tedy się przybliżą—okaże swoje miłosierdzie dla nich przez uwielbionego Izraela duchowego.—Wiersze 31,32.

“O głębokości bogactwa i mądrości i znajomości Bożej!” Jak wielki, systematyczny, rozsądny i sprawiedliwy jest Boski Plan wieków! — Rzymian 11:33.

JAK ICH STÓŁ STAŁ SIĘ SIDŁEM, PUŁAPKĄ I KAMIENIEM OBRAŻENIA

A teraz inny punkt zasługuje na zbadanie: W jakim znaczeniu ich stół stał się sidłem, pułapką i kamieniem obrażenia?

Ich “stół” określany jest jako ich pokarm, a stół zastawiony w pokarmy dla Izraela cielesnego, dla cielesnych dzieci Bożych, tworzy się ze specjalnych łask i obietnic Boga dla nich jako dla Jego wybranego ludu. (Mat. 15: 26,27). Z tego punktu widzenia Boska łaska i dobroć względem nich przyczyniła się do usidlenia i do uprzedzenia ich serc niepoświęconych. Oni polegali na Boskiej łasce i mówili sami do siebie: “Ojca mamy Abrahama”. (Mat. 3:9). Oni utrzymywali, że Bóg musiał dotrzymać swoich obietnic, jakie uczynił Abrahamowi; a ponieważ oni byli jego dziećmi, sami mieli być tem królestwem, które miało nastać prędzej lub później i błogosławić świat. Sami w sobie pokładali nadzieję, a innymi gardzili; oni popadli w stan arogancki, wyniosły i zarozumiały, a przeto daleki od ducha pokornego, jakiego Pan szukał z pośród tych, którzyby stali się Jego Izraelem duchowym.

PYCHA BYŁA PRZYCZYNĄ PRZEOCZENIA PEWNYCH PISM RZEPOWIADAJĄCYCH “CIERPIENIA CHRYSZTUSOWE”

W swej pysze oni widzieli tylko chwałę, zaszczyty i władzę wywyższonego Izraela, a inne ustępy o tem, że Mesjasz miał być nasamprzód odrzucony i “wiedziony jako baranek na zabicie”, że “miał wylać swą duszę na śmierć”, że “miał cierpieć za grzechy nasze” i że “nieprawości nasze miał ponieść”, były zupełnie przeoczone.

Dlatego, że oni przeoczyli te wyraźne orzeczenia proroków Bożych, mieli nasamprzód być rozproszeni w pośród wszystkich narodów, gdzie Bóg miał im okazać swą niełaskę; a potem miał doznać Jego błogosławieństw przez ich zgromadzenie z pośród wszystkich narodów, (Jer. 16:13-17; 5 Moj. 4:26-28; 28:36,37, 63-65) kiedy Pan miał ich wyzwolić i kiedy “patrzeć będą na mię, którego przebodli; i płakać będą nad nim płaczem, jako nad jednorodzonym”. — Zach. 12:10.

W taki sposób “ich stół” stał się “ułowieniem” czyli pułapką, która ich jeszcze mocno trzyma — ich pycha serca, zbudowana na obietnicach, nadal ich zaślepia. Zauważmy tutaj, że ich potknięcie nie jest z przyczyny, iż Bóg jakoby wyrządził im co złego. Wcale nie; “droga Jego jest doskonała”. Każdy dobry i doskonały dar pochodzi od Ojca. “On nie jest Bogiem zamieszania”, albowiem “On jest ten sam, jak wczoraj, dzisiaj i nazawsze”. Dlatego On zrządził “stół” dobry. Tylko cała trudność tkwiła w tem, że poświęcenie Izraela nie było całkowite; stąd większość z nich nie była z klasy, której Pan zamierzył dać poznanie prawdy przed wiekiem Mesjasza, kiedy oczy wszystkich zo-

staną otworzone i kiedy wszyscy przyjdą do zupełnej znajomości prawdy.

NAPISANE RZECZY DLA NASZEJ NAUKI

Teraz dochodzimy do najgłówniejszego zarysu tego przedmiotu. Rzeczy te zostały napisane dla naszej nauki, na których koniec świata przyszedł” (1 Kor. 10:11). Jak Izrael cielesny był cieniem lub obrazem na Izraela duchowego, tak też poknięcie, usidlenie i ułowienie w ich wieku żniwa, wyobraża podobne przesiewanie wszystkich w wieku Ewangelji, prócz wiernego “ostatka”.

Tutaj jest tak samo jak było tam, wielu z pośród nominalnie duchowego Izraela nie są Izraelitami, lecz “hipokrytami”, a przeto z ich ojca djabła. Teraz jest podobnie jak było tam, nawet ci z prawdziwego Izraela, przed którymi “stół” Boskich obfitości został zastawiony w Jego czułą opiekę — “nader wielkie i kosztowne obietnice” — nie trawia i nie przyswajają sobie Boskich obietnic do zbudowania charakterów, któreby podobały się Bogu i któreby nadawały się do królestwa; przeto ci, chociaż karmią się z jego “stołu”, biorą łaskę Boga nadaremno. Dla takich, podobnie jak w pozafigurze, “stół” prawdy przy którym oni się rozkoszowali, napewno stanie się sidłem, pułapką, kamieniem obrażenia. Dlatego ten artykuł jest pisany na dobro tych, aby mieli się na ostrożności i wiedzieli jak mają spożywać “pokarm”, który w tym czasie jest tak obficie nam dawany. — Łuk. 12:37.

Jedynie ci, którzy cokolwiek łakną i pragną sprawiedliwości (prawdy) mają przystęp do tego “stołu”, tylko dla ludu Bożego jest ten stół, a inni mogą się gromadzić i zbierać okruszyny, jakie z niego spadną.

PRÓCZ KAPŁANOM, NIKOMU NIE WOLNO BYŁO SPOŻYWAĆ CHLEB POKŁADNY

Jest to stół poświęconych wierzących, “z którego nie mają wolności jeść” inni. (Żyd. 13:10). Prawdziwie poświęceni są pozafiguralnem lub Królewskiem Kapłaństwem, których “stół” był pokazany figuralnie w Cieniach Przybytku i w świątyni przez stół chlebów pokładnych, z którego, prócz kapłanów nie wolno było spożywać nikomu. Przeto “jeśliście skosztowali, że Pan jest łaskawy”; jeżeliście “skosztowali z dobrego słowa Bożego”; jeżeliście mieli “pokarm jakiego świat nie zna”; jeżeliście skosztowali “teraźniejszej prawdy” — “pokarmu na czas słuszny” — tedy jesteście albo poświęconymi, Królewskiem Kapłaństwem, albo też macie łączność z takimi i otrzymujecie okruszyny z ich “stołu”.

Dawanie całkowitej prawdy, a szczególnie “teraźniejszej prawdy” jest głównym celem. Tym celem jest uświęcenie lub odłączenie się dla Boga i Jego świętej służby. Okruszyny prawdy wzbudzają pragnienie u osoby, która dąży do poświęcenia lub uświęcenia się. Obficie zastawiony stół jest dla tych, którzy powzięli krok całkowitego poświęcenia się, oddania samych siebie i swojej woli Panu — a obfity zapas drogocennych i wielkich obietnic został im dany w celu, aby przezeń byli wzmocnieni i żeby mogli wypełnić całkowite poświęcenie swoje, krok po kroku, żeby mogli trwać w tem poświęceniu się całkowitem, aż do śmierci.

Cel naszego poświęcenia i znajdowanie się w szkole pod kierownictwem mocy i prawdy ma za zadanie rozwinąć

nasz charakter, czyli "wykonywać poświęcenie w bojaźni Bożej" Apostoł jasno wykazuje jaki jest cel w naszych drogocennych obietnicach, naszym pokarmie duchowym — mówiąc: "Te tedy obietnice mając, najmilsi! oczyszczajmy samych siebie od wszelkiej zmazy ciała i ducha, wykonując poświęcenie w bojaźni Bożej". (2 Kor. 7:1) On nas zapewnia, że znajomość może być osiągnięta i użyta w rozmaitych celach, może spowodować zło, zamiast przynieść dobro; może się nadać, popaść w pychę lub też zarozumiałość.

JAKI WPŁYW WYWIERA PRAWDA NA NASZ CHARAKTER?

Każdemu z nas wypada sobie samemu stawić pytanie: Czy otrzymałem odpowiednią znajomość prawdy Boskiego charakteru i planu? Czy ta znajomość nie wywarła na mnie ujemnego wpływu, zarozumiałości i chełpienia się z siebie? Czy ona nie rozwinęła we mnie osobistej satysfakcji, która ignoruje moje własne słabości i upadki, a polega jedynie na Boskiem miłosierdziu i stara się nadużywać tego miłosierdzia, ignorując ustępy Pisma Świętego, które jasno wykazują, że "każdy dzień Bóg się gniewa na grzesznika"; że "gniew Boży objawia się przeciw wszelkiej niesprawiedliwości", albowiem "wszelka niesprawiedliwość jest grzechem"; że "ktokolwiek grzeszy dobrowolnie jest (dzieckiem) z diabła" i że "wszystkich (świadomych i rozmyślnych) grzeszników Bóg wytraci?" Czy też uczyniła mnie pokorniejszym, że polegam na Dawcy wszelkich dobrodziejstw? A przeto czy wywarła na mnie właściwe wrażenie, że mogę się czuć pod boskiem uznaniem odpoczynku i schronienia, a to jedynie dzięki zasłudze drogocennej krwi,

gdy usiłuje postępować sprawiedliwie, pobożnie, w czystości i prawdzie?

Jedynie to ostatnie wywarcie prawdy jest właściwe i prawdziwe. Jeżeli z tego punktu widzenia charakter Boży jest widziany w Jego planie i w nader wielkich i kosztownych obietnicach dla zwycięzców, dochodząc naszych uszu i serc, a mimo to nie pobudzi w nas pragnienia do uwielbiania rzeczy prawdziwych, sprawiedliwych, czystych i uprzejmych, oraz niema pragnienia do przypodobania się obrazowi Bożemu, do oczyszczenia się ze zmazy ciała i ducha, abyśmy przez to mogli się udoskonalać w świętobliwości—jeżeli nie są takie wrażenia prawdy na nasze ciało i ducha (myśli i dyspozycje), to w takim razie otrzymujemy łaskę Boga nadaremno; ona nie była dana nam w takim celu. Przeto jeżeli otrzymamy Boską łaskę i prawdę nadaremno, możemy być pewni, że to będzie tylko na krótki czas, ponieważ utracimy to i w miejsce łaski i prawdy otrzymamy błędy.

Bądźmy zatem ostrożni, mając przed sobą ilustrację z figuralnego ludu Bożego, aby nasz stół tak obficie zastawiony i obsługiwany przez Mistrza samego nie był dla nas sidłem, pułapką i kamieniem obrażenia w ciemności—"zewnętrzne ciemności" świata, a to z braku właściwego ocenienia tych błogosławieństw, jakie już otrzymaliśmy.

"Bójmyż się tedy, aby snąc zaniebawszy obietnicy o wejściu do odpocznienia jego (przez zupełne poświęcenie i udoskonalenie się w świętobliwości w naszych sercach i objęciu, oraz przez rozwijanie naszych charakterów, któreby były przemieniane z chwały do chwały na podobieństwo drogiego Syna Bożego), nie zdał się kto z was być upośledzony". — Żyd. 4:1. W.T.

PIEŚŃ WINNICY

"Zaśpiewam teraz miłemu memu piosnkę miłego mego o winnicy jego" — Izaj. 5:1-12.

DO TEJ LEKCJI jako też do ostatniej otrzymujemy natchniony Boski klucz, albowiem powyżej zacytowane słowa wielkiego nauczyciela i proroka zastosowane są do narodu żydowskiego, gdyż tak sam prorok powiada. Co prorok nazywa pieśnią, my możemy nazwać raczej przypowieścią. W przypowieści tej Bóg jest pokazany jako ten, który zasadził naród Izraelski jako swoją własną winnicę. On pobierał kamienie lub usunął trudności i zasadził swoją najwyborniejszą winnicę — najobfitsze obietnice, odnoszące się do królestwa Mesjaszowego i błogosławienia Izraela i wszystkich rodzajów ziemi. On dla niej zbudował strażnicę prorocत्व i płót prawa i przepowiedni około niej, oraz przeprowadził wszelkie zrządzenia dla tego narodu świętego. Zupełnie słusznie należałoby się spodziewać odpowiedniego owocu z tak dobrze usytuowanej winnicy, lecz rezultaty były niezadawalające. Owoc nie był takim, jak był planowany przy sadzeniu, były to dzikie grona, gorzkie i małe.

Taki stan pozostawał aż do czasu przyjścia Jezusa. Chociaż od czasu do czasu Pan zezwalał na ucisk dla tego narodu, to jednak latorośle zawsze były leczone i naród jako państwo był zachowany. Jego ogrodzenie Boskiej protekcji kierownictwa, oraz jego wieże zawsze w nim były. Jan Chrzciciel był ostatnim z proroków. Od

tego czasu naturalnemu Izraelowi Pan wypełnił niektóre rzeczy wzmiankowane w tem prorocत्वie. Płoty zostały połamane. One leżały rozwalone. Żadnej opieki nie miały. Bestje polne, narody pogańskie, tratowały tę winnicę i według boskiego zamiaru deszcz Boskich błogosławieństw na nią nie padał, żadna zachęta lub pociecha nie była daną narodowi żydowskiemu przez zgórą osiemnastu wieków.

WŁAŚCIWY RODZAJ OWOCU

Jaki mógł być właściwy owoc, którego Pan miał prawo spodziewać się ze swojej winnicy i dlaczego On nie otrzymał takiego? W tem samym prorocत्वie On powiada: "Winnicą zaiste Pana Zastępów jest dom Izraelski, a mąż Judzki szczepieniem jego rozkosznym. Oczekiwał sądu, a oto uciśnienie; oczekiwał sprawiedliwości, a oto krzyk". W innych słowach, Boskie Przymierze z Izraelem opiewało to, że lud ten miał mieć błogosławiony przywilej uznawać się Jego ludem, a mając tę Boską łaskę, miał wiernie przestrzegać tego prawa. On wiedział, że oni nie będą mogli zachowywać to prawo w doskonałości. On wiedział, że nie otrzyma doskonałego owocu, to jednak miał prawo spodziewać się zebrać dużo lepszy owoc nad ten zebrany, mianowicie spodziewał się lepszych usiłowań serca, mimo niedoskonałości cielesnych.

Wymagania tego prawa domagały się najwyższej miłości dla Wszechmogącego, którą miały być rządzone wszelkie myśli w słowie i uczynku, a miłość bliźniego jako samego siebie, że miała to być miłość niesamolubna. Było wymaganem, że to prawo miało być przestrzegane przynajmniej w jego duchu, na ile to było w mocy ciała uczynić. Gdyby Izrael był przyniósł owoc taki w czasie kiedy Jezus przedstawił się im z górą dziesiętności stuleci temu, to w owym czasie byłoby ustanowione w tym narodzie królestwo duchowe, jak obietnica opiewała. Ale ich nieprzygotowanie spowodowało załamanie się ich całego systemu. Ich miłość była niewystarczająca względem Boga, ani też względem ich bliźnich.

Nie mamy rozumieć, że Izrael był bardziej zdegradowany nad inne narody świata. Wierzmy zupełnie przeciwnie. Tylko inne narody nie były specjalnie zasadzone, specjalnie ogradzane lub specjalnie odwilżane i strzeżone. Gdzie było więcej dawane, tam było więcej wymagania. Przeto kiedy nie można było znaleźć więcej prócz małej gromadki wiernych, winnica chwilowo została zaniechana. My się radujemy, gdy zauważamy w Piśmie Św., obietnice, że w swoim czasie ta sama winnica zostanie przywróconą do właściwego jej stanu pod warunkami bardziej sprzyjającymi, podczas panowania królestwa Mesjaszowego w chwale i Boskiej mocy. Lecz dotąd ona znajduje się w nieładzie.

Dalsze wiersze tej lekcji ujawniają skargę na dyspozycję Izraelitów, że wykorzystują jedni drugich; a rezultat był taki, że jedni stali się bardzo bogatymi, podczas gdy inni bardzo biednymi. To proroctwo przypomina nam słowa wielkiego Nauczyciela, kiedy powiedział: "Biada wam, nauczeni w Piśmie i Faryzeuszowie obłudni! iż pożeracie domy wdów" — ograbiacie biednych z ich posiadłości, może w niektórych wypadkach pod pozorem technicznego prawa, zupełnie w legalny sposób. Nie macie miłości dla swojego bliźniego jako dla siebie, któraby biednym dopomagała, a szczególnie wdowie i sierocie, żebyście byli gościnni względem wszystkich. Grzech samolubstwa, niewdzięczności, świadczy o braku ducha Pańskiego i dobrej woli względem wszystkich. Większość Żydów za czasów naszego Pana Jezusa była nacechowana takim samolubstwem, a przeto nie była w stanie umysłowym, żeby mogła przyjąć Pana, nie mogła stanowić duchowej klasy, onej oblubienicy, z wyjątkiem małej gromadki, o czem prorok wspomina..

Pan pokazuje jak miał karać samolubstwo. Wielkie posiadłości miały być zniszczone, a ziemia nie miała wydać plonów z pracy swojej. W taki sposób samolubstwo

miało być skarcone, kara miała dotyczyć w rzeczach doczesnych, jako też miała spowodować utratę przywilejów duchowych.

ZASTOSOWANIE DO IZRAELA DUCHOWEGO

Boskie kierownictwo z Izraelem cielesnym wykazuje nie tylko zasady boskiego rządu i wymagań, lecz także wykazuje wymagania jego służby, jak Pismo Św. pokazuje, że w tem wszystkim jest wyobrażony Izrael duchowy. Jak Izrael cielesny nie był przygotowany przyjmując Jezusa podczas Jego pierwszego przyjścia, prócz "ostatek" — tak też Izrael duchowy, zwany "Chrześcijaństwem" nie będzie gotowy przyjąć Go, jako wielkiego Mesjasza z ustanowieniem Jego Królestwa. Godnym uwagi jest fakt, z jaką pilnością Pan zasadził swój kościół, usuwając wszelkie jego trudności, gdy go ustanawiał. Zauważmy te niebieskie, duchowe i nader kosztowne obietnice, któremi On otaczał swój kościół, jako swoją winnicę. Zauważmy, że prawa ręka Ojca go zasadziła. Zauważmy strażnicę łaski i prawdy ustanowionej przez apostołów. Zauważmy błogosławieństwo Ducha Św.

Z końcem tego wieku przychodzi czas żniwa dla Izraela duchowego, podobnie jak było z końcem wieku żydowskiego, gdzie był wiek żniwa Izraela cielesnego. Z końcem tego wieku będzie podobnie, jak było tam, tylko "ostatek" będzie godzien znaleźć się w królestwie, podczas gdy wielka rzesza nominalnego Chrześcijaństwa nie będzie godna. Lecz dlaczego? Ponieważ panuje duch światowości i samolubstwa, zamiast ducha Pańskiego, ducha pokory, uprzejmości i miłości. Tylko mała gromadka rządzi się prawem Boga. Tylko mała gromadka poświęca się w zupełności woli Boskiej. Tylko mała gromadka miłuje swoich braci, tylko ci gotowi kłaść swoje życie jedni za drugich. (Jan 15:13) Tylko ta mała gromadka rządzi się sprawiedliwością i uczciwością. Dzisiaj samolubstwo gromadzi bogactwa, a rezultatem tego będzie, jak możemy być pewni, ogromne niezadowolenie — "czas uciśnienia, jakiego nie było, jako narody poczęły być". — Daniel 12:1.

Prorok dalej wykazuje, że nagromadzenie bogactwa ma ujemny wpływ na bogatych — próżniactwo, muzyka i pijanństwo przyczyniają się do zniewagi rzeczy Boskich. Teraz "ostatek" będzie tworzony z dostatecznej liczby do uzupełnienia "wybranych". Królestwo chwały będzie ustanowione i wszystkie rodzaje ziemi, po krótkim czasie ucisku, zaczną uznawać dawno obiecane błogosławieństwo. Zaiste "czas ucisku" będzie narzędziem Pańskim do poniżenia świata — do przygotowania ludzkości, aby mogła przyjąć właściwie błogosławieństwa tego Królestwa. W. T.

RADOŚĆ I BŁOGOSŁAWIENSTWO LUDU BOŻEGO NA KONWENCJI W STEVENS POINT, WISCONSIN

Drogo Uniłowani w Panu Bracia:—

Pozdrawiam Was w imieniu Odkupiciela!

Radość, wiara, nadzieja, miłość i błogosławieństwo niech nas łączą w jedną rodzinę Bożą, której Głową jest "On najwyższy i najdosłojniejszy, a święte jest imię Jego". Oby ta radość, wiara, nadzieja, miłość i błogosławieństwo co-

raz więcej rozlewało się w serca naszych, abyśmy mogli zachowywać przykazanie Jezusa Chrystusa, który powiedział, abyśmy się społecznie miłowali, tak, jak On nas umiłowal.

Obfitych błogosławieństw i radości doznał lud Pański w tych czasach, któremi listownie pragnę podzielić się z

Wami umiłowani w Panu. Z łaski Pana odbyła się jednolita konwencja 5-go listopada 1933 roku w Stevens Point, Wisconsin. Na którą zjechało się wielu braci z okolicznych miejscowości Stevens Point, którzy byli porozpraszani przez tych, którzy nie zachowują przykazania Jezusa Chrystusa, Pana i Mistrza, który powiedział: "Stąd ci poznają wszyscy, żeście uczniami moimi, jeśli miłość mieć będziecie jedni przeciwko drugim". (Jan 13:34,35). Lecz oni zapomnieli na te tak wzniosłe słowa i przykazania swojego Mistrza i Pana i czynili przeciwnie, co się przyczyniło do rozproszenia ludu Bożego. Lecz Wszechmogący Stworzyciel Nieba i Ziemi przepowiedział przez swojego proroka mówiąc: "Zgromadźcie mi świętych moich, którzy ze mną uczynili przymierze przy ofierze". Dlatego też możemy się wielce radować, że Pan zgromadza tych, którzy są Jego i zachowują przykazania Boże, a Pan przepowiedział, że On swoich zgromadzi w słowach następujących: "Na małą chwilę opuściłem cię; ale zaś w litościach wielkich zgromadzę cię". — Izaj. 54:7.

Było nam również wielką przyjemnością widzieć braci, którzy przyjechali trzema automobilami z Chicago i jeden automobil z Milwaukee, Wisconsin. Którzy nam sprawili niespodziankę, a która przyczyniła się do większych błogosławieństw i radości dla tych, którzy zostali zgromadzeni na konwencję. Wszyscy ci, którzy byli zgromadzeni na tej uczcie duchowej, zostali wielce zachęcani do dalszej pielgrzymki na tej wąskiej drodze, a również do większej gorliwości i miłości ku Panu. Bracia, którzy prze-

mawiali pobudzali i zachęcali wszystkich braci do wspólnej współpracy o Królestwie Bożem, i do większej miłości do Boga i naszych drogich braci. Wszyscy czuli się jako jedna rodzina Boża. Bo gdzie jest duch Pański, tam i błogosławieństwo.

Przy zakończeniu uczestnicy konwencji z radością zapragnęli podzielić się temi błogosławieństwami z braćmi gdziekolwiek oni się znajdują we wszystkich częściach świata. Także było życzeniem wszystkich uczestników tej konwencji, by przesłać chrześcijańskie pozdrowienie przez łamy "Brzasku Nowej Ery", dla wszystkich tych, którzy są również tej samej kosztownej wiary, gdziekolwiek oni są porozpraszani po całym obliczu ziemi. Łączących nas w jedną rodzinę Bożą.

Później, jak zwykle, została odśpiewana pieśń "Zostań z Bogiem, aż się zejdziem znów" i bracia ze łzami w oczach pożegnali się i rozjechali się do domów. Zaiste uczta ta zrobiła dobre wrażenie na wszystkich. Będzie to błoga chwila, gdy ta pieśń się ziści — aż się zejdziem znów na zawsze i tam będziemy oglądać oblicze Pana i gdy podobni Mu będziemy. — 1 Jan 3:1,2.

Niech nadal Pan błogosławi Waszą pracę i Was, o co zanosimy modły do tronu niebiańskiej łaski i prosimy o pamięć w modlitwach Waszych, pozostajemy współpracownicy w winnicy Pańskiej.

Brat i współsługa w Panu

I. Rycombel, West Allis, Milwaukee, Wis.

Dnia 11-go listopada, 1933 r.

INTERESUJĄCE PYTANIA I ODPOWIEDZI

UŻYWAJ ROZSĄDKU I MĄDROŚCI

Pyt. — Mamy powiedziane, ten co cię prosi, daj, a od tego, co chce u ciebie pożyczyć, nie odwracaj się. (Mat. 5:42). Jak mamy to rozumieć?

Odp. — Pismo Św. nie mówi nic w tym względzie, abyśmy mieli pożyczać każdemu co prosi o pożyczkę, czy to o towar lub pieniądze; lecz nie mamy się odwracać z głuchym uchem od tych, którzy są w potrzebie. Pismo Św. mówi, czyńcie im dobrze i pożyczajcie, nic się stąd nie spodziewając (Łuk. 6:35) My powinniśmy także posiadać tę dobroczynną dyspozycję, która pragnie czynić dobrze wszystkim ludziom, specjalnie tym z domu wiary. Lecz powinniśmy używać roztropności i mądrości. Często najlepszą rzeczą jest, pożyczyć proszącej osobie jakąś rzecz, gdy nawet jesteśmy pewni, że jej nie odda; tym sposobem zamknijemy jej drogę do przychodzenia więcej, przynajmniej do pewnego stopnia.

ZNAJDUJEMY TO, CO SZUKAMY

Pyt. — Proszę podać znaczenie tekstu: "Szukajcie a znajdziecie" — Mat. 7:7.

Odp. — Powyższy tekst ilustruje zasadę do której często się odwołujemy. Znajdujemy to co szukamy! Ci, którzy zbliżają się do Biblii z gorliwym pragnieniem, by znaleźć w niej Boskie posłannictwo, będą strzeżeni od Pana. Jak napisano: "Błogosławieni, którzy łakną i pragną spra-

wiedliwości (prawdy); albowiem oni nasyceni będą". — Mat. 5:6.

Z drugiej strony ci, którzy zbliżają się do Biblii z punktu kruczek niewiary, antagonizmu, również napewno znajdą co szukają — wady, sprzeczności, itp. Zauważ jak Tomasz Paine i Robert Ingersoll ilustrują tę zasadę i porównaj ich doświadczenia i znalezienie tego co szukali, z błogosławieństwem tych, którzy uczują na Biblii jako Pańskim rozciągniętym stole, obfitującym w dobre rzeczy — "pokarmie w słusznym czasie" dla "domowników wiary". — Łuk. 12:42.

Ta sama zasada wytrzymuje prawdę w Studjach Podręczników Pisma Św., Jak ci, którzy tego pragną mogą brakować wadami wynajdywanych w Biblii i wykręcać i przekręcać jej zdania w niedorzeczność, tak więc ta sama klasa chciałaby z pewnością, aby się jej powiodło w podobny sposób rozbić w kawałki "Boski Plan Wieków".

PRZENIESIENIE ENOCHA I ELIJASZA

Pyt. 1909. — Czy byli Enoch i Eliasz ożywieni i uwielbieni do duchowego poziomu w ich przeniesieniu przygotowawczo do dzieła restytucji?

Odp. — O Enochu, powiedziano jest, że on nie jest znaleziony dlatego, że Bóg go przeniósł i że nie miał oglądać śmierci. Nie jestem upoważniony używać wybujałych imaginacji i mówić wam o rzeczach, które nie są

(Ciąg dalszy na stronie 191)

SPIS ARTYKUŁÓW Z 1932 ROKU

STYCZEŃ, NO. 1		Znaczenie Wizji	75	Reformatorzy a Antychryst	142	
Od Wydawnictwa	2	Eljasz Reprezentuje Kościół	76	Ostrożny Ukrywa Się	142	
Nowe Wydawnictwo—Dlaczego	3	Boski Plan w Rodzinie Abr	77	Nienaganiony—Ale Nie Bez Winy	143	
Wolność w Chrystusie	4	Izaak Dziedzicem Wszystkiego	79	Dyspensacja pod Panowaniem Aniołów	144	
Nasz Doskonały Wzór	5	Matka Tysięcy Miljonów	80	Święci Starego Testamentu (pyt.)	144	
Ofiarowanie Sprowadza Cierpienia	6	Generalna Konwencja	80	Miluj Tych Nieprzyjaciół (pyt.)	144	
Członkowie Ciała Chrystusowego	7	CZERWIEC, NO. 6			Półbogowie Grecji i Egiptu (pyt.)	144
Chrześcijanin Ma Drogię Wytkniętą	8	Modlitwa—Jej Użytek i Nadużycie	83	PAŹDZIERNIK, NO. 10		
Napomnienie do Wytrwałości	10	Trwajcież We Mnie a Ja w Was	83	Jak Wielkie Odstępstwo Będzie Pck. 147	147	
Ostatnia Walka	11	Niewiaściwy Pogląd Na Modlitwę	85	Szatan Nasiał Kąkol na Niwie	148	
Zasada a Pobudki Osobiste	12	Modlić się z Wiarą	86	Stopniowe Powstanie Papieństwa	149	
Czem jest Zbroja?	14	Jestci Grzech Na Śmierć	87	Ważne Pytanie i Jego Odpowiedź	150	
Brzask Nowej Ery (wiersz)	16	Doktrynalny i Grzech na Śmierć	89	Główne Źródło Prześladowania	151	
LUTY, NO. 2		O Wiele Sroższe Karanie	90	Pobożni Cierpią Prześladowanie	152	
Pokój Boży	19	Lisy Małe Psują Winnice	91	Na Imniejszy Między Wszystkimi	153	
Co się Stało z Pokojem?	22	Spłodzenie i Narodzenie z Ducha	91	Czy Ty Wiesz?	153	
Rozpuszczenie Czterech Wiatrów	24	Szatan Naśladuje Prawdziwą Religję	94	Do Osiągnięcia Zdrowego Rozumu	154	
Stół Zastawiony (wiersz)	25	Ewangelja Szatana	95	Pomaga Prosty Pokarm	154	
Braterska Miłość	26	Droga Niebezpieczeństw	96	Wierność Bogu i Jego Prawu	155	
Prawda Pociąga Silne Charaktery	27	LIPIEC, NO. 7			Na Ostatek Bracia Rozmyślajcie	156
Przywołanie w Domu Bożym	27	Oczyszczanie Się Na Wewnątrz	99	Głupie Panny	157	
Jakoby Zwodziciele	28	Potrzeba Oczyszczenia Się	100	Błędy Średniowieczne	158	
Pastor Russell	29	Nasza Przemiana Jest Stopniowa	100	Wrażenia z Polski (list)	160	
Większe Cierpienia—Większa Nagroda	30	Ziemia Zadrżała i Upadła	104	LISTOPAD, NO. 11		
Konwencja w Buffalo	31	Niebaczni Nie Będą Słyszeć	105	Przygotowanie Do Panowania Spra-	wiedliwości	163
Oko Twoje Jest Ci Świecą (wiersz)	31	Kościół Wezwany Do Poświęcenia	106	Wielkie Uniwersalne Państwa	164	
MARZEC, NO. 3		Dwie Strony Poświęcenia	107	Dwaj Świadców Boga	165	
Wielkanoc w Typie i Antytypie	35	Komunizm Chrześcijański	109	Dowody Parousji Naszego Pana	166	
Krew na Podwojach Przez Całą Noc	36	Barnaba Nie Był Apostołem	110	Zmartwychwstanie Świętych	167	
Cierpienia w Ogroju	38	Duch Oszukańczy Jest i Teraz	110	Inauguracja Król. Mesjaszowego	168	
Wzmocnienie Przyszło z Góry	40	Niech Sobie Kupi Miecz	111	Sprawa Żydowska	169	
Modlitwa Pańska (wiersz)	40	Okup—Doskonała Ludzka Istota (pyt.)	112	Jeruzalem Dłużej Nie Deptane	170	
Czy Duch Święty Będzie Odjęty	40	Określenie Pojednania (pyt.)	112	Wybawienie Kościoła Wspomniane	171	
Obmowa i Złe Domyślanie Się	41	Pojednanie Podstawą Tegoż (pyt.)	112	Pijcie z Niego Wszyscy	172	
Jak Utrzymać Czystość Serca	43	SIERPIEŃ, NO. 8			Arka Noego Typem Na Chrystusa	173
Sposób Kuszenia Matki Ewy	44	Duchowa Pycha Jest Niebezpieczeń	115	Odpowiedź Dobrego Sumienia	174	
Odrodzenia Świata i Kościoła	45	Symptom Choroby Duszy	116	Śmierć z Chrystusem Bramą do	175	
Spłodzenie—Gdzie Ma Miejsce (pyt.)	48	Strzeżenie Się Pychy	118	Chwały	175	
Namaszczenie Kościoła (pyt.)	48	Słowo Pocięchy	119	Jak Odpowiadać Uniwersalistom (pyt.)	175	
KWIECIEŃ, NO. 4		Jan Wickliff	120	Czy Dżakoni Powinni Prowadzić	176	
Okup i Ofiara Za Grzech	51	Sprawozdanie z General. Konwencji	121	Zebrań (pyt.)	176	
Rozpoczęcie Nowego Przymierza	54	Lokalna Konwencja w Kanadzie	124	GRUDZIEŃ, NO. 12.		
Porównanie Zasad Sprawiedliwości	54	Przychodzi Poranek—Także i Noc	125	Chwalebne Obwieszczenie	179	
Miłość i Sprawiedliwość	55	Cudowne Promienie Światła	126	Poselstwo Jest Logicznem	180	
Wieczerza Pańska	57	Ciemna Noc Już Przyszła	127	Śpiew Aniołów	181	
Składanie Skarbów w Niebie	58	Kiedy Rozwiedzeni Mogą Się Zenić	127	Wierność w Naszym Szafarstwie	182	
Podnieta do Wierności	59	Poświęcenie Po Zamknięciu Powołania	128	Podobieństwo Niespraw. Szafarza	183	
Pożytek z Wiary	60	Znaczenie Głosu Jehowy (pyt.)	128	Sposobność mierzcy Odpowiedzialności	184	
Bez Boga Nie Mający Nadziei	61	Czy Kościół Ma Orędownika (pyt.)	128	Słodko Brzmi (wiersz)	184	
Ażby Przyszedł	62	WRZESIEŃ, NO. 9			Zwodnicza Droga	185
Pośrednik Świata, Nasz Orędownik	63	Jezus Orędownikiem Wierzących	131	Umiejętność, Wolność, Ucisk	186	
Jak Nowe Stworzenie Cierpi (pyt.)	64	Obmywaj Szaty Swoje	133	Wąska Droga—Szeroka Droga	187	
Chleb i Wino (wiersz)	64	My Mamy Orędownika	134	Wpływ Chrześcijanina	188	
MAJ, NO. 5		Kościółem Bożym Są Nasze Ciała	134	Kiedy i Jak Jesteśmy Usprawied	189	
Walka z Pokuszeniem	67	Kościół Jest Świątynią Bożą	135	“Ta Jest Sława Świętych Jego”	190	
W Sprawach Swego Ojca	68	Świątynia Jeszcze Nie Zbudowana	135	Krzyżowanie Namietności Ciała (pyt.)	191	
Gorliwość Naszego Pana	69	Świątynia Salomona Obrazem	136	Wierzenie Pastora Russella (pyt.)	191	
Jako Anioł Świątliwości	70	Kontrola Nad Językiem Konieczna	137	Zmartwychwstanie Po Czasach Pogan	191	
Ta Generacja Szuka Znaku	72	Specjalne Munsztuki Dla Języka	138	Adam—Drzewo Żywota	192	
Wizja Królestwa	74	Wiórki Czy Jabłka?	138	Demony—Czas Ich Sądu (pyt.)	192	
		Właściwe Umartwianie Ciała	140	Do Kogo Stosuje Się Duch Przyspo-	sobienia (pyt.)	192
		Dla Kościoła Niema Wtorej Próby	141			

(Ciąg dalszy ze strony 190)

napisane. Czy Bóg nie wziął go do nieba? Nie. Jak ja wiem? Dlatego, że Chrystus powiedział (Ew. Jana 3:13) “Nikt nie wstąpił do nieba”. Pan zaopiekuje się Enochem i on nie otrzyma błogosławieństw restytucyjnych, aż Chrystus będzie ukończony, jak to zauważyć możecie z 11-go rozdziału do Żydów, który włącza ich wszystkich i mówi, że oni wszyscy umarli w wierze, nie otrzymali obiecanych im rzeczy, aby oni bez nas nie stali się doskonałymi. Z tego widzimy, że błogosławieństwa przyjdą z duchowej fazy do ziemskiej. Przez miłosierdzie wasze oni dostąpią miłosierdzia. Enoch uważany był za ojca poprzednio, lecz obecnie Chrystus stał się Ojcem jak czytamy w jednym z Psalmów, który mówi, że

ojcowie staną się dziećmi, dlatego, że oni otrzymają ich życie od Chrystusa. Ktokolwiek jest życiodawcą jest ojcem, a kto otrzymuje życie jest synem. Gdy w wieku Tysiąclecia On będzie Życiodawcą, On będzie Ojcem dla świata.

Niewiasta Chwałą Mężową, Kościół Chwałą Chrystusową

Pyt. 1910. — W Piśmie Świętem, które mówi, iż niewiasta jest chwałą mężową, czy to daje nam do zrozumienia, że Kościół jest chwałą Chrystusową?

Odp. — Rozumiemy, że tak. Jednakowoż przez to nie mamy zrozumieć, że niewiasta jest chwałą mężową jakoby była chwalebniejszą nad męża, ani, że Kościół jest chwałą Chrystusową, jakoby był chwalebniejszym od

SPIS ARTYKUŁÓW Z 1933 ROKU

STYCZEŃ, NO. 1		MAJ, NO. 5		Nowe Przymierze Izraela 135	
Koronujesz Rok Dobrocią Twoją..... 3		Odpowiedzialność Nowego Stworzenia 67		Nowe Przymierze i Pośrednik 136	
Czy Ty Wierzysz w Zmartwychwstanie		Nasz Pan Bez Orędownika 68		Dlaczego Przyjście Mesjasza	
Umarłych? 4		Cel Cierpienia Naszego Pana 69		Odroczone 137	
Apostoł Kazał Zmartwychwstanie..... 6		Okup Użyty w Piśmie Świętem..... 69		Biłogosław Nas (wiersz) 137	
"Jako Umiera Ono, Tak i Ten"..... 7		Prawdziwy Sposób Myślenia 70		Czuwanie i Jego Nagroda 138	
Więzienie Śmierci Będzie Otwarte..... 8		Sprawiedliwość Powinna Być Regułą 71		Do Kogo Stosuje Się Przypowieść..... 140	
Ogólne Zmartwychwstanie 9		Głowa Musi Rządzić Ciałem 72		Cierpliwa Wytrwałość 141	
Zbliżanie się do Przystani Wypoczynku 11		Głowa Najważniejszym Członkiem..... 73		Nie Opuszczaj Nas w Pokuszeniach..... 142	
Kościół Na Wzburzonem Morzu..... 11		Fazy Ciała Chrystusowego 74		Pan Był z Nim 143	
"Lwa Tam Nie Będzie"..... 12		Miłość Czyni Różnicę 75		Transsubstancja — Czy Uczestnicy są	
Symboliczny Obraz 13		Zamierzenie a Zastosowanie Okupu ... 77		Ludożercami (pyt.) 144	
Raport z Konwencji w Chicago 13		Sądzenie — Krimo, Krisis i Krima 78		Cierpienia Chrystusa Za Grzechy 144	
Wzrost Spirytizmu 15		Nasz Pan Nadzorcą Kościoła 79		Dobrowolny Grzech — Do Kogo Uda-	
Dlaczego Adam Otrzyma Wtórą Próbe 16		Instrukcje Dla Ciała Chrystusowego... 80		jemy Się o Przebaczenie (pyt.) 144	
Uniwersalizm — Ponowne Zbawienie		Jezus Przedstawi Krwaw 80			
Dla Dobrowolnie Złych (pyt.) 16				PAŹDZIERNIK, NO. 10.	
Jehowa—Jego Dziedzictwo (pyt.) 16				Raport z Konwencji Generalnej 147	
Uniwersalizm—Bóg Autorem Grzechu 16				Jeśli Bóg za Nami 147	
Okup Uporzędkowany Przez Jezusa 16				Tęcza Boskiego Przymierza..... 149	
				Zakończenie Konwencji 153	
LUTY, NO. 2		CZERWIEC, NO. 6		Z Jakiego Stołu Lud Boży Ma	
Przywilej Modlitwy i Nasza Potrzeba... 16		Odpowiedzialność Nowego Stworzenia... 83		Spozywać Pokarmy 154	
Przywilej Modlitwy i Nasza Potrzeba... 19		Stopnie Rozwoju Dobrow. Grzechu 84		Nieskończona Mądrość i Miłość Boża 157	
Przymioty Przyciągają do Boga 20		Prawa do Życia Nowych Stworzeń... 85		Kto Szuka, To Znajdzie 157	
Modlitwa. Sposob. i Koniecznością..... 21		Przebaczalne i śmiertelne Grzechy 86		Piekło Biblijne Stanowi Klucz 158	
Modlenie się o Doczesne Rzeczy..... 22		Grzechy Częściowo Dobrowolne 88		Wszyscy Pognają Pana 158	
Modlitwa o Właściwy Przedmiot..... 23		Grzech Przeciwno Duchowi św. 89		Szatan Bogiem Tęgo świata 159	
Atmosfera Modlitwy 24		Pożądanie Wszystkich Narodów..... 90		Liczba w Pierwszym Zmartwych..... 159	
Modlitwa Za Królów i Rządy 25		Wszystkie Nadzieje Są Jedną 91		Czy Bracia Słabego Głosu Mają Się	
Sympatje Dla Przełożonych..... 26		Jak Izrael Przeszedł Przez Jordan..... 92		Oswiadczać? (pyt.) 160	
Kościół Ukrzyżowany z Chrystusem..... 27		Jak Cud Był Dokonany 93		Mądre i Głupie Panny Na Weselu..... 160	
Zwycięstwo Na Puszczach 28		Upadek Jeryha 94		Kościół Filarem i Utwierdzeniem 160	
Przejścia św. Pawła 29		Światowe Sprawy 95			
Jak i Gdzie Mam Służyć 30		Co Przedstawiał Eufrates (pyt.) 96		LISTOPAD, NO. 11	
Ofiara Za Grzech — Czy Kościół Do-		Przemienienie a Nieprzymotność		Widok z Wieży 163	
daje do Niej (pyt.) 31		Jeżeli Umarłym (pyt.) 96		Religja Dla Niemiec 164	
Ofiara Za Grzech a Pojednanie (pyt.) 31		Modlitwy w Restauracjach (pyt.) 96		Godzina Pokuszenia 165	
Jehowa—Alfa i Omega (pyt.) 32		Niewiara a Grzech (pyt.) 96		Zwodza, Będąc Zwiedzeni 166	
Przeostrogą Dla Braci w Polsce..... 32				V. D. M. Pytania 167	
Sprawozdanie z Konwencji w Buffalo 32				Odpowiedź Na Przypuszczalne	
				Zarzuty 168	
MARZEC, NO. 3		LIPIEC, NO. 7		Pytania do Art. Godzina Pokuszenia 170	
Uwaga od Komitetu 34		Odpowiedzialność Nowego Stworzenia 99		Rano, Proś Pana (wiersz) 170	
Arcynieprzyjacieli Ludu Bożego..... 35		Dwa Zmartwychwstania 100		Sądny Dzień świata 171	
Ufność w Miłość i Mądrość Bożą..... 36		Udział Kościoła w Biłogosławieństwach 101		Dwie Różniące się Nagrody 172	
Czy Judasz Był Hipokrytą?..... 37		Typowe Pomazanie 102		Wieża Mocy Chrześcijanina 173	
Konieczność Sądzenia Samych Siebie 38		Przedmiot Mało Rozumiany 103		On Złośnik Nie Dotyka Się Go 174	
Dobrzeby Mu Było, By Się Był Nie		Pomazanie Od Onego Świętego 104		Pokrewieństwo Kościoła do Chrys. 174	
Narodził 39		Znienawidzony Przez Swych Braci 105		Uważajcie Jaki Jest Ten — Wtenczas	
Piotr Porywcy— Judasz Nielojalny 40		Wartość Śnow 106		Naśladowanie 175	
Przyszłość Judasza Beznadziejna..... 41		Nasza Nadzieja Kotwicą Duszy 107		Zbawienie Uniwersalne i Ogranicz. 175	
Nie Bądź Mądry Sam u Siebie 42		Nasza Nadzieja Pewna i Trwała..... 108		Czy Nowy Zmysł Jest Nowem Stw. 176	
Biłogosławiona Nadzieja dla Ludzi..... 43		Boskie Przymierze Tęczy 109		Stworzenie a Spłodzenie (pyt.) 176	
Nadzieja Przedłożona w Ewangelji... 44		Jedność—Abyście Toż Mówili (pyt.)... 110		Chronienie się w Wielkim Ucisku... 176	
Dlaczego Tak Długa Zwłoka 45		Ucisk—Ilość Pobitych (pyt.) 111		Jak Rozstrzygnąć Wolę Bożą (pyt.)... 176	
Sprawozdanie z Konwencji 47		Świadczenia—Nie Napominanie (pyt.) 111			
List z Polski 47		Typy Za Przykłady 111		GRUDZIEŃ, NO. 12	
Rezygnacja Członka Komitetu 48		Skarb w Naczyniach Glinianych 111		Widok z Wieży 179	
		Przeostrogą Dla Braci w Polsce..... 112		Jeden Żąda Za Tysiąc Ludzi 180	
KWIECIEŃ, NO. 4				Logos Stał się Ciałem 181	
Mysł Czasu Przejścia Pańskiego 51				Światłość świata 182	
Odpowiedzialność Pierworodnych..... 52				"Znamię Syna Człowieczego Na	
Głębsze Znaczenie Chleba i Kielicha 53				Niebie" 183	
Obchodzenie w Królestwie 54				"Niebiosa Gorejące" 184	
Nadchodzące Obchodzenie Pamiątki 55				"Ujrzy Go Każde Oko" 185	
Pokropienie Przez Mojżesza 55				Sidło, Pułapka, Kamień Obrażenia..... 186	
Jam Jest Chleb Żywota 56				Wielka Przepaść Między Izraelem	
Usprawiedliwieni Przez Jedzenie..... 57				Ziemią a Duchowym 186	
Komu Ojciec Daje, Ten Przychodzi... 58				Napisane Rzeczy Dla Naszej Nauki... 187	
Przejście Przez Morze Czerwone..... 59				Jaki Wpływ Wywierają Prawda Na	
Anioł Pański 60				Nasz Charakter 188	
Bóg Jest Prawdziwy 60				Pieśń Winnicy 188	
Dzień Sądu Zobrazowany Przez				Zastosowanie Do Izraela Duchowego 189	
Jezusa 61				Radość Ludu Bożego Na Konwencji	
Wieczna Kara Dla Niepobożnych 62				w Stevens Point, Wis. 189	
Sąd—Jego Używanie i Nadużywanie... 63				Używaj Rozsądku i Mądrości (pyt.)... 190	
Okup—Gdzie Przygotowany (pyt.) 64				Znajdujemy To, Co Szukamy (pyt.)... 190	
Okup—Przeszły, Terazniejszy i				Przeniesienie Enocha i Eljasza (pyt.)... 190	
Przyszły (pyt.) 64				Niewiasta Chwałą Mężową (pyt.)... 192	

(Ciąg dalszy ze strony 191)

Chrystusa, ani, że Syn jest chwałą Bożą, jakoby był chwalebniejszym nad Ojca; lecz rozumiemy, że Ojciec specjalnie jest uwielbiony w Synie przez bliskość pokrewieństwa, które egzystuje pomiędzy nimi i dlatego, dla

zaszczytu jaki Ojciec ukazał dla Syna. Podobnie, Chrystus będzie uwielbiony w Swym Kościele dlatego, dla wielkiej chwały, która będzie zmanifestowana przez Kościół, będzie odbiciem chwały Jezusa — wszystko jako rezultat Ojcowskiej łaski przez Niego.